נבחרת צפת

הופכות חלום למציאות

חוברת א גוטע נאכט

חשוון תשפ"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

צפת תשפ"א

סיפור חסידי | חיילים בצבא

באחד מימי תשרי של שנת תשמ"א, בשעת ההתוועדות של הרבי, ישבו מספר ילדים צמוד לכיסא הרבי. הדבר לא מצא חן בעיני אחד החסידים והוא ניסה לפנות את הילדים מהאזור. הרבי שם לב למתרחש ואמר: "הם חיילים בצבאות ה', ואילו אתה אזרח פשוט, איך אתה יכול לומר להם מה לעשות?"...

משימה שבועית:

אדאג עוד השבוע להרשם לצבאות ה' ולהיות חיילת בצבא של הרבי שליט"א!

אגרות קודש

ב"ה, ח' תשרי, תשי"ח

ברוקלין.

שלום וברכה!

במענה על מכתבו עם הפ"נ שיקרא בעת רצון על הציון הק' של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע, בו כותב אשר מרגיש פחד וכו'.

והנה בכלל ענינים כמו אלו אין להם מציאות (מלבד זה שהאדם חושב אודות זה ומתבונן בהם), והיסח הדעת מבטלם כליל, וידוע בענין היסח הדעת שאין זה מלחמה עם מחשבה מסוימה, שהרי גם מלחמה היפך דהיסח הדעת הוא, כי אם הענין כפשוטו שחושב ומתבונן בענינים אחרים לגמרי, וכשעולה מחשבה זו במוחו, אינו שם לבו עלי' ופשיטא שאין מגדילה וגם אין נלחם כנגדה אלא דוחה אותה ע"י מחשבה אחרת וביחוד ע"י מחשבה דעניני תורה ומצות שאפילו מעט אור דוחה הרבה חשך אפילו. מובן שהנ"ל בנקל יותר לגשם כשהגוף חזק ובריא, ולכן כדאי שישאל עצת רופא בהנוגע לזה ויעשה כהוראתו בפועל אבל כנ"ל מבלי התבונן אם יש לו רגש פחד כו' וכו' והרי נמצאים אנו בימים דחתימה וגמר חתימה טובה והשי"ת שהוא עצם הטוב משפיע טוב עד למטה לאיש הישראלי בטוב הנראה והנגלה. בברכת חתימה וגמח"ט.

צפת תשפ"א

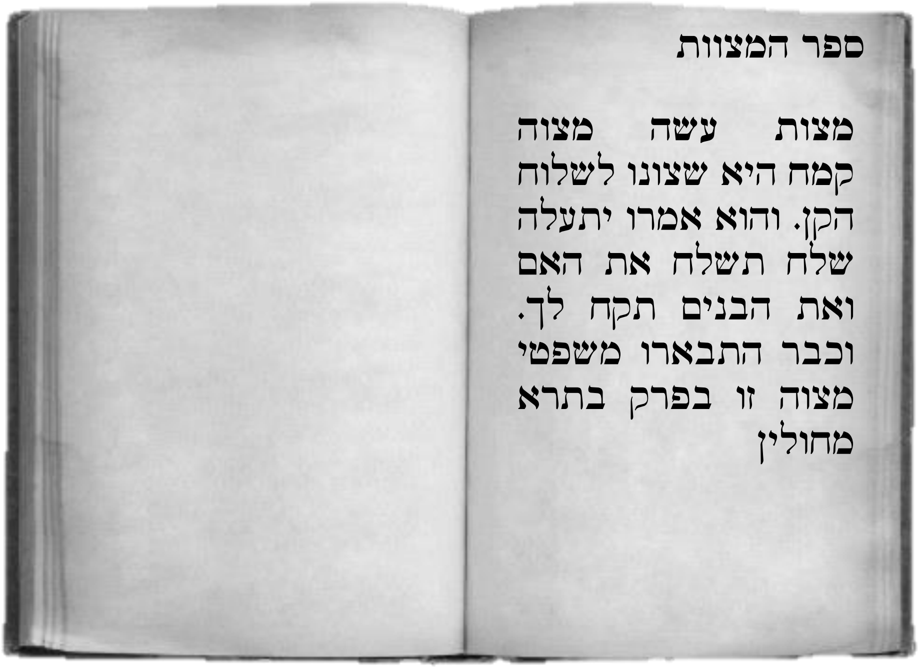

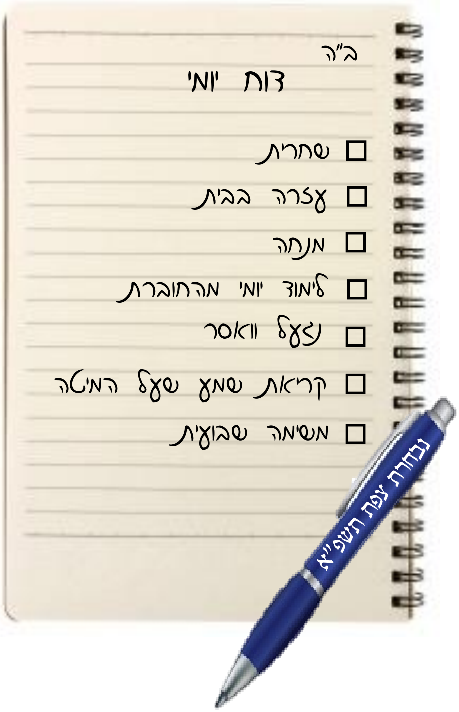

גאולה ומשיח

בסיומה של תקופה זו בודאי ובודאי ללא כל ספק וספק ספיקא שכבר הגיע זמן הגאולה, ובלשון חז"ל "כלו כל הקיצין".. ...ומזה מובן שהמשך העבודה לאחרי זה - כל זמן שמשיח צדקנו מתעכב מאיזו סיבה (בלתי ידועה כלל וכלל)- אינה "עבודת הבירורים", שהרי כבר נסתיימה ונשלמה עבודת הבירורים...

(משיחת פרשת בא ה'תשנ"ב ופרשת וישלח ה'תשנ"ב)

זהו. עכשיו זה הזמן. גאולה. כלו כל הקיצין, הסתיימה עבודת הבירורים.

משיח עדיין לא בא, והסיבה ממש לא ברורה...

צפת תשפ"א

ספר המצוות

מצות לא תעשה מצוה סא

שהזהירנו מעבור על שבועות בטוי, והוא אמרו יתברך לא תשבעו בשמי לשקר, שבועת בטוי הוא שנשבע על ענינים שאפשר לנו לעשותן או שלא נעשה בלא מניעות התורה ונשבענו על דבר מהם שנעשהו או שלא נעשהו, והנה חובה עלינו לקיים מה שנשבענו והוזהרנו שלא לעבור על השבועה, והוא באמרו ולא תשבעו בשמי לשקר. ובגמרא שבועות (דף כ"א) אמרו איזוהי שבועת שקר נשבע להחליף, ותקנו זאת ואמרו אימא נשבע והחליף רוצה לומר שהוא נשבע על דבר ועשה הפך מה שנשבע עליו. ושם התבאר בשלישי משבועות ובתמורה (דף ג') גם כן הוא שמשבועת שקר היא העברת שבועת ביטוי. והוא אמרם שבועת שקר ה"ד כלומר איך תהיה שבועת שקר שאין בה מעשה, שזה היתה כוונת זה המאמר הקודמת שם, אי נימא שלא אוכל ואכל התם מעשה עבד אלא דאמר אוכל ולא אכל ההוא מי לקי) והא איתמר עלה וכו'. והעובר על לאו זה אם היה מזיד לוקה ואם היה שוגג יקריב קרבן עולה ויורד כמו שבארנו במצוה ע"ב ממצות עשה. והוא אמרו בגמרא משבועות (שם) זו היא שבועת בטוי שחייבין על זדונה מלקות ועל שגגתה קרבן עולה ויורד, ושם התבארו משפטי מצוה זו. ודע שאמרם בזאת המצוה שהמזיד בה חייב מלקות אין מאמרם זה ממה שיורה שיש עון יתחייב מלקות אע"פ שלא היה בזדון, אבל כשתשמע אותו שיורה שיאמר בשום עון שהוא חייב מלקות בין מה שקדם בין מה שיבא, דע שלא יתחייב לו זה אלא אם כן היה מזיד בעדים והתראה כמו שהתבאר מתנאי העדים והתראה במסכת סנהדרין, אולם השוגג או האנוס אינו חייב בשום פנים לא מלקות ולא כרת וכל שכן מיתת בית דין, וזה מתחייב בכל המצות ודעהו. ואולם נבאר בקצת מצות ונאמר ואם היה מזיד חייב מלקות או מיתה להיותו חייב קרבן אם היה שוגג באותו ענין, כי אין כל עון חייב בשגגה קרבן, אבל כל מה שיתחייב מלקות (או כרת) או מיתת בית דין לא יתחייבו בו כי אם בעדים והתראה, וידוע כי ההתראה היא להבחין בין שוגג למזיד. ודע זה השורש ולא תבקשנו לכפול זאת. (קדושים תהיו, הפלאה הלכות שבועות פ"א

אגרות קודש

ב"ה, בין כסא לעשור, ה'תשי"ט

ברוקלין, נ.י.

שלום וברכה!

בנועם קבלתי הבשורה טובה ע"ד חגיגת הבר מצוה של בנו... שי' שתתקיים בשבת שובה, ויהי רצון שתהא כניסתו למצוות בשעה טובה ומוצלחת והוריו ישבעו ממנו רב נחת, נחת אמתי שהוא נחת יהדותי, אשר כל רואהו יכירהו כי הוא זרע ברך ה'.

בטח למותר להדגיש לבנו הבר מצוה שי', אף שההדגשה יפה בכגון דא, שבמלאות לו י"ג שנה לאורך ימים ושנים טובות נכנס הוא לסדר חיים חדשים, חיים מלאים של יהודי מצווה ועושה לחיות על פי תורתנו הק' תורת חיים ומצוותי' שעליהן נאמר וחי בהם, וכיון שנותן התורה ומצוה המצוה הוא הבורא יתברך ויתעלה דורש את כל זאת, הרי אין כל ספק שהוא נותן גם הכחות והאמצעים לכל אחד ואחד למלא את המוטל עליו, ואין הדבר תלוי אלא ברצונו של אדם.

והרי הכל בהשגחה פרטית, שחגיגת הבר מצוה תתקיים בשבת שובה, שבין ראש השנה - זמן הכתיבה טובה, ובין יום הכפורים - זמן החתימה טובה, וחיים טובים ליהודי הם חיים על פי התורה ברוחניות וגשמיות גם יחד.

ויהי רצון שכ' ורעיתו שיחיו יראו עונג ונחת אמתי מבנם הבר מצוה ומשאר ילדיהם שיחיו, ויבשרו אך טוב תמיד כה"י.

בברכת חתימה וגמר חתימה טובה

צפת תשפ"א

סיפור חסידי | אפשר לקיים שניהם

הנהלת ישיבת "תומכי תמימים" במונטריאול כתבה לכ"ק אדמו"ר שליט"א שתלמידי התמימים משקיעים חלק גדול מזמנם בהפצה ומבצעים ולכן יש להם חלישות בלימוד, וביקשו שכ"ק אדמו"ר שליט"א יצווה להתמימים להגביל את ההתעסקות במבצעים באופן שלא יפריע ללימודים.
אמר להם כ"ק אדמו"ר שליט"א בזה הלשון: "אפשר לקיים שניהם".

גאולה ומשיח

... וכרגיל בהתוועדויות אלו וכיוצא בזה, לקבל החלטות טובות להוסיף בכל ענייני תורה ומצוות, ובהפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה - ונהוג להקדים ולהוסיף (לפני קבלת ההחלטות): "אם חס ושלום משיח יתעכב", כי "אחכה לו" שיבוא ביום זה ממש.
ובמילא מבהירים בזאת שההחלטות טובות (בשייכות עם העבודה בזמן הגלות) הם "אם חס ושלום משיח יתעכב".
(משיחת פרשת דברים ה'תנש"א)

כן. אני לוקחת על עצמי החלטות טובות. אני ממשיכה לפעול ולעשות. אבל ברור לי, שהרבע מתגלה עכשיו. שכל התכניות הגלותיות האלו הולכות לפח, ואני על עננים בדרך לביהמ"ק.

צפת תשפ"א

סיפור חסידי | בין השורות

אחד מסר לכ"ק אדמו"ר שליט"א מכתב עבור ידידו.
וכ"ק אדמו"ר שליט"א אמר לו: תאמר לו שיכתוב בעצמו, כי כאשר אני קורא מכתב, הנני קורא גם מה שכתוב בין השורות!

לכתוב הכל

אחד מאנ"ש אמר לכ"ק אדמו"ר שליט"א בעת היותו ביחידות שאנ"ש לא רוצים לכתוב לכ"ק אדמו"ר שליט"א דברים בלתי רצויים.
אמר לו כ"ק אדמו"ר שליט"א: שטויות, שטויות, צריך לכתוב הכל!

אגרות קודש

ב"ה, ד' תשרי, תשי"ט
ברוקלין.

שלום וברכה!

במענה למכתבו מכ"ד אלול, עם הפ"נ המוסגר בו, שיקרא בעת רצון על הציון הק' של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע.

ונעם לי לקרות במכתבו מהשתתפותו בההתועדויות בשבועות שעברו, והרי ידוע פתגם רבנו הזקן, וואס א חסידות'ר פארבריינגען קען אויפטאן קען מלאך מיכאל ניט אויפטאן,

במ"ש אודות המיחוש, שנופלת תרדמה כו' - אחת העצות לזה הוא, הלימוד במקום שלבו חפץ, ושינוי בהלימוד מזמן לזמן, ז.א. שלא יהי' הלימוד שעות רצופות בענין אחד, או בסגנון אחד, מובן שהנ"ל הוא נוסף על חיזוק בריאות הגוף בכלל, ובפרט שזהו ענין נעלה גם בפ"ע וכלשון הרמב"ם, היות הגוף בריא ושלם מדרכי השם הוא...

בברכת חתימה וגמח"ט ולבשו"ט.

ספר המצוות

מצות לא תעשה מצוה סב

שהזהירנו שלא לישבע שבועת שוא, והוא אמרו יתברך לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא, והוא שישבע על מחוייב המציאות שהוא בחלוף מה שהוא בו נמצא או על דבר מהנמנעות שהם נמצאות או ישבע לבטל דבר מצוה, וכן אם נשבע על דבר ידוע לא יכחיש אותו ולא יחלוק עליו שום חולק כגון שנשבע בה' שכל מי שישחט ימות זה נשא גם כן שם ה' לשוא ולשון משנה (שבועות כ"ט) איזוהי שבועת שוא נשבע לשנות את הידוע. והעובר על לאו זה במזיד לוקה בשוגג פטור כשאר חייב לאוין כמו שבארתי, ושם אמרו (שם) בשבועות זו היא שבועת שוא שחייבין על זדונה מלקות ועל שגגתה פטור. ושם התבארו משפטי מצוה זו. (וישמע יתרו, שם):

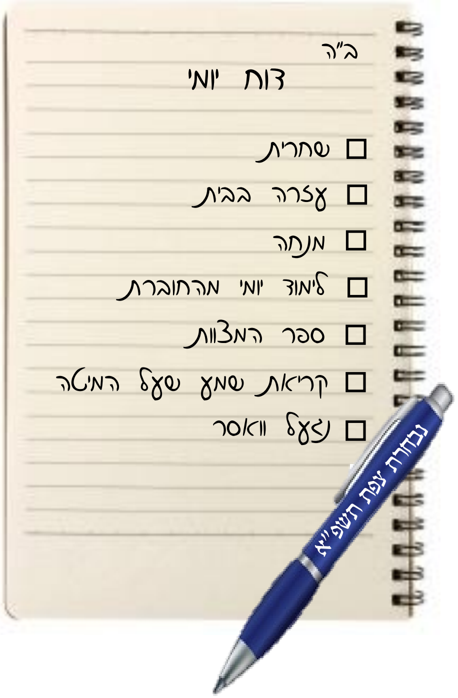

גאולה ומשיח

נשמתו של משיח כוללת את הנשמות של כל ישראל, ולכן בכוחו לגאול את כל ישראל מן הגלות. ובידוע (רמ"ז לזוהר חלק ב' מ, ב) שמשיח הוא בחינת "יחידה", ה"יחידה" הכללית של עם ישראל.

דוד המלך זכה לבחינת "נפש", אליהו הנביא לבחינת "רוח", משה רבינו לבחינת "נשמה", אדם הראשון לבחינת "חיה", ומשיח יזכה לבחינת "יחידה". וכן לאידך בכל יהודי יש ניצוץ של נשמת משיח, היינו דרגת ה"יחידה" שבכל יהודי, שהיא הניצוץ של ה"יחידה" הכללית.

(לקוטי שיחות חלק ב' עמ' 522)

הרבי הוא נשמה כללית, שכולל את כל הנשמות של עמ"י. בי, בך, בכל אחד ואחד יש ניצוץ משיח. דרגת היחידה שבנפש.

צפת תשפ"א

סיפור חסידי | כשקוראים עיתון לפני השינה...

פעם ציוה כ"ק אדמו"ר שליט"א לאחד מהחסידים לקרב את יהודי פלוני.
פעם נכנס החסיד לכ"ק אד"ש ואמר שהוא מודאג מאוד אודות יהודי הנ"ל משום שלאחרונה יצאו מפיו דברי כפירה.
אמר לו כ"ק אד"ש: הנני מכיר אותו. דיבורים אלו הם סתם דיבורים, וכנראה קרא עיתון ("פייפער") לפני השינה, וכאשר קוראים עיתון לפני השינה, מדברים למחרת דיבורים כאלו..

אגרות קודש

ב"ה, ה' תשרי, תשי"ט
ברוקלין.
האברך מלאכתו מלאכת שמים יוסף שי'
שלום וברכה!
בנועם קבלתי מכתבו מז"ך אלול, בו כותב אודות משרתו בקדש בבית הספר דאהלי יוסף יצחק ליובאוויטש אשר בלוד.
ועל גודל הענין וערך הדבר, בודאי אין צריך ביאור ואריכות, ורק באתי להדגיש ע"פ מאמר רז"ל, שמא מילתא היא, ובפרט בהנוגע לצדיק נשיא ישראל, אשר רועה נאמן לא יעזוב צאן מרעיתו גם בעלותו השמימה עומד ומעורר ר"ר על כל עניניהם, ובלשון הזהר הק' מובא באגה"ק לרבנו הזקן, צדיקא דאתפטר אשתכח בכולהו עלמין יתיר מבחיוהי, עאכו"כ בצדיק נשיא ישראל נשמה הכללית אשר מקשר הוא עמו נשמות הפרטיות שהן המקושרים אליו וההולכים בעקבותיו, ובעיקר אלו הממלאים הוראותיו באותן הענינים עליהם מסר נפשו בחיים חיותו, ואשר בהנוגע לכ"ק מו"ח אדמו"ר, ה"ז ענין החינוך עטה"ק, ודוקא מואר באור וחום תורת החסידות ועניני',
שמהנ"ל מובן, אשר כל השתדלות ויגיעה כדאיות הן בענין זה ובמוסד קדוש הנקרא על שמו וגורם נח"ר לנשמת הצדיק הנשיא, שעי"ז עוד מוסיף בהתעוררות ר"ר שלו על הצלחת המוסד והצלחת כל העוסקים בזה.
ומה שנראים קישוים ועניני התנגדות ולפעמים עניני התנגדות מכאלה, אשר אדרבה צריכים היו לסייע בזה בכל תוקף, ה"ז עצמו הוכחה אשר מנסה ה' אלקיכם אתכם לדעת וגו'.
וכידוע הבחינה בזה, שכל פעולה והתנגדות האמורה ה"ז מסוג זה, שמונעת את איש הישראלי מענין של תורה ומצות, והרי מקורה לא מצד ימין, ועיין היום יום כ"ג סיון.
ויהי רצון שינצלו במילואה את ההצלחה והברכה שמשפיעים מלמעלה ויתבסס בי"ס חב"ד זה בתוככי שאר מוסדות הרשת ומוסדות חב"ד בכלל ובודאי שיתוסף בברכות השי"ת כו"כ לכאו"א מהם בגשמיות וברוחניות.
מובן וגם פשוט שכל האמור מופנה הוא לכל סגל המורים מורות, אנשי ההנהלה וכל המסייעים ומשתדלים בענין הכי נעלה האמור שליט"א.
בברכת חתימה וגמח"ט ולבשו"ט בכהנ"ל.

ספר המצוות

מצות לא תעשה מצוה רמח הזהירנו שלא לכחש החובות שנתחייבנו בהם והפקדונות אשר הופקדו אצלנו. והוא אמרו לא תכחשו ונתבאר שבממון הכתוב מדבר. ולשון ספרא לפי שנאמר וכחש בה ונשבע על שקר עונש שמענו אזהרה מנין תלמוד לומר לא תכחשו. וכבר ידעת שהכופר בפקדון פסול לעדות ואע"פ שלא נשבע לעברו על לאו לא תכחשו. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת שבועות. (קדושים, הפלאה הלכות שבועות פ"א):

מצות לא תעשה מצוה רמט הזהירנו מהשבע על כפירת ממון המוטל עליו. והוא אמרו ולא תשקרו איש בעמיתו, המשל בזה כי כשכפר בפקדון עבר על לא תכחשו וכשנשבע לשקר על כפירתו עבר על לא תשקרו. ובספרא לא תשקרו מה תלמוד לומר לפי שנאמר ונשבע על שקר למדנו עונש אזהרה מנין תלמוד לומר ולא תשקרו. וכבר התבארו משפטי מצוה זו בחמישי משבועות. ושם התבאר שמי שנשבע לשקר על כפירת ממון עובר בשני לאוין משום לא תשבעו בשמי לשקר ומשום לא תשקרו. (שם, שם):

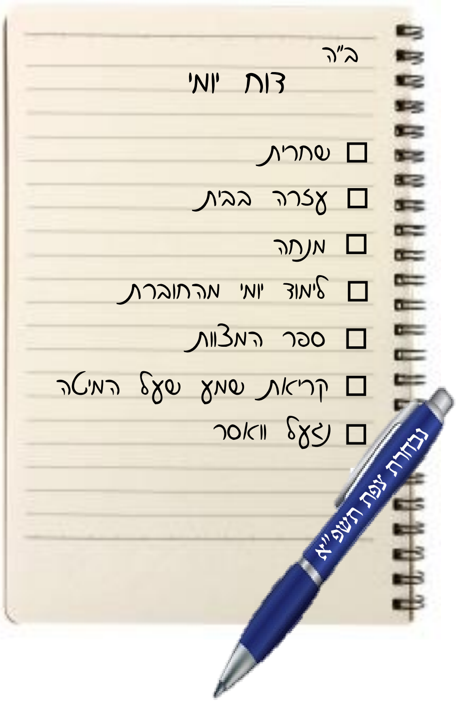

גאולה ומשיח

מלבותו של משיח תהיה נעלית יותר מאשר מלבותו של משה רבינו, שכן משיח יהיה "מורח ודאין" (סנהדרין צג), ישפוט וידון על פי "ריח", שיהיו לו כוחות באלו שיוכל לראות את הפנימיות של כל אחד ולשפוט לפיה (ריח הינו כח שלמעלה משאר הכוחות ומגיע עד לעצם הנפש).

והנה, לגבי מלך אומרת ההלכה, שאינו רשאי לדון אלא על פי עדים, ואילו משיח לא יצטרך עדים כי אם, כאמור לעיל, ישפוט על פי ריח.

(אגרות קודש חלק ד, עמ' קפא)

צפת תשפ"א

סיפור חסידי | לרבי – התורה אינה כבדה!

באחת ההתוועדויות (ש"פ שמיני תשי"ב) הזכיר כ"ק אדמו"ר שליט"א מאמר חז"ל שהובא בגמרא, וביקש להביא לו גמרא כי ברצונו לעיין בלשון הגמרא בפנים.

לאחר שהרבי סיים לעיין בגמרא המשיך לדבר בענינים אחרים תוך כדי אחיזת הגמרא בידיו הק'.

כשראה זאת אחד מאנ"ש שאל את הרבי אם יכול הוא לקחת את הגמרא, כי אולי קשה לרבי לאחוז את הגמרא.

ענה לו כ"ק אדמו"ר שליט"א:

"א רבי'ן איז תורה ניט שווער"!! (לרבי, התורה אינה כבידה).

אגרות קודש

ב"ה, כ"ה מרחשון, תשכ"ד
ברוקלין, נ.י.

הרה"ג וו"ח אי"א נו"נ מוה"ר אלימלך שי'

שלום וברכה!

נעם לי לשמוע ממרת... על דבר היחס הלבבי שהראה לה במשך כל הזמן, ובפרט עכשו שנמצאת במבוכה ועומדת בפני שנוי במצבה לשוב לאה"ק ת"ו ונצרכת לעידוד ולעזר במיוחד.

ואף ששכר מצוה ואין צורך בתודה של בשר ודם, אבל רצוני להביע קורת רוחי בראותי מידת אהבת ישראל מתבטאת בפועל, במעשה הוא עיקר, שבמיוחד הודגש גודל ענין זה בתורת החסידות בכלל, ובחב"ד בפרט, על ידי רבנו הזקן בעל התניא והשלחן ערוך, אשר השנה היא שנת הק"ן להסתלקותו.

ויהי רצון שגם בתלמידיו ומושפעיו של כת"ר תהי' ניכרת מידה זו דאהבת ישראל במעשים בפועל, להשפיע בסביבתם בהחזקת היהדות המסורתית, שזהו הביטוי הפנימי של אהבת ישראל על ידי פעולה המביאה את המושפע לחיי עולם הבא ועולם הזה, נוסף על אהבת ישראל בטובה גשמית כפשוטה.

בכבוד ובברכה.

הייי! מחכה לך ד"ש מ...

היי חיילת! כן , אני קוראת לך! לא , אל תסתכלי אחורה, אני נמצאת פה ממש מתחת לאף שלך! נווו... תורידי את הראש למטה, כן... הנה!!!! את רואה אותי? זו אני, הסיכה שעל המדים שלך (: שתדעי, שאני ממש מרגישה מיוחדת להתנוסס ככה בגאון. בכלל, את צריכה לומר לי תודה! כן , מה את פותחת את הפה כל כך גדול? ו...איפה המסיכה שלך בכלל? עזבי, לא חשוב... איפה הייתי? אה, את צריכה לומר לי תודה, כי בזכותי, כל מי שרואה אותך יודע שאת חיילת בצבאות ה'. טוב נו, אני לא צריכה לספר לך... את הרי כבר מנוסה. כל היום חברות שלך שואלות אותך על המדים שיש לך, ועליי... מה שאלת? איך אני יודעת? נו באמת, את לא רצינית... שמעתי בעצמי. אני הרי נמצאת כל הזמן ממש מתחת לאף שלך, כבר אמרנו (: בקיצור, אני ממש מתפעלת איך שאת כל פעם מסבירה לעוד חברה, ולעוד שכנה, על המדים המיוחדים של צבאות ה' וכמה כדאי ושווה להירשם לתכנית... אני בטוחה שבזכותך עוד ועוד בנות יצטרפו, ואז יהיו לי מלאאאא חברות!!! הסיכות מהמדים של כל החיילות בצפת שיירשמו... ואז, אז אני אצטרך להגיד לך תודה (: נו, אז רוצייי!!! אני כבר לא נושמת מרוב התרגשות!! מתי? מתי כבר יגיעו כל החברות שלי?? אני לא מסוגלת כבר לחכות להן...

הנבחרת!
צפת תשפ"א

ספר המצוות

מצות עשה מצוה ז היא שצונו להשבע בשמו כשנצטרך לקיים דבר מהדברים או להכחישו, כי בזה תהיה הגדולה והכבוד והעילוי. והוא אמרו יתברך ובשמו תשבע, ובבאור אמרו אמרה תורה השבע בשמו ואמרה תורה אל תשבע, רוצה לומר כמו שהשבועה אשר אין צורך אליה מזהיר ממנה והיא מצות לא תעשה כן השבועה בעת הצורך מצוה בה והיא מצות עשה. ולזה לא הותר להשבע בדבר מכל הנבראים כמו המלאכים והכוכבים אלא על צד חסרון המצרף כמו שישבע בשמש והוא ירצה לומר אדון השמש, ועל זה הצד תשבע אומתנו בשם משה רבינו מה נכבד שמו כאלו הנשבע נשבע באדון או במי ששלחו, וכל עת שלא יכוין הנשבע זה ונשבע באחד הנבראים להאמינו שיש לאותו הדבר אמתת עצם עד שישבע בו כבר עבר ושתף דבר אחר עם שם שמים אשר בא הפירוש (סוכה מ"ה:) כל המשתף שם שמים עם דבר אחר נעקר מן העולם. ולזה הענין כיון הכתוב בשמו תשבע, רוצה לומר שאליו בלבד תאמין האמת אשר ראוי לאדם להשבע בו. וכבר אמרו בתחלת תמורה (דף ג:) מנין שנשבעין לקיים המצות דכתיב ובשמו תשבע. (בפרשת עקב, הפלאה הלכות שבועות י"א):

גאולה ומשיח

וביאור גודל העילוי דקידוש לבנה, במארז"ל (סנהדרין מב, א) "כל המברך על החודש בזמנו כאילו מקבל פני שכינה".. לפי שישראל בגלותן אינן זוכין לראות פני שכינה ורחוקה מקבלתה, אבל חידוש הלבנה הוא סימן לישראל שהם עתידים להתחדש כמותה לפאר ליוצרם בקבול פני שכינה"..
ולזה כשאנו מברכים על החודש בזמנו שהוא סימן שאנו עתידין להתחדש כמותה, הרי אנו כאילו מקבלין פני השכינה".
(משיחת פרשת נח ה'תשנ"ב)

נכון, אנחנו בגלות ולכאורה אין לנו אפשרות לראות את השכינה. אבל הרבי מסביר, שבזה שאנחנו מברכים על התחדשות הלבנה - שהיא רמז לכך שנתחדש כמותה בגאולה האמיתית והשלימה - זה כאילו כבר עכשיו אנחנו מקבלים את פני השכינה.

צפת תשפ"א

סיפור חסידי | חזרת דא"ח טובה בגשמיות

אחד מאנ"ש סיפר לכ"ק אדמו"ר שליט"א בהיותו על יחידות שחזר דא"ח ברבים, ומזה באה לו אחר כך טובה גדולה בגשמיות.

אמר לו כ"ק אדמו"ר שליט"א: הלוואי היו כולם יודעים ומכירים אשר חזרת דא"ח היא פשוט טובה בגשמיות.

אגרות קודש

ב"ה, ג' תשרי, תשי"ט
ברוקלין.
האברך יצחק שי'
שלום וברכה!

מאשרים קבלת מכתבו מכ"ו אלול, ומוסגר בזה המענה לקבוצת הנוער החרדי, שבטח יסבירם, באם זקוקים לזה, מתאים להבנתם והשגתם, ובודאי למותר להעיר שהגיעה ע"ד הוספת חברים עיקר גדול ובפרט מבין אלו שכבר פעם השתתפו בקבוצה זו, כפי שכותב במכתבו.

ויהי רצון שכפי שכותב, שהוא כבר טעם מפרי השתדלותו בהאמור הנה יוסיף השי"ת העזר גם בהשתדלותו וגם בהטעימה, שילך מחיל אל חיל בתורה ומצות וכן בהשפעתו בכיוון האמור.

בברכה לבשו"ט וחתימה וגמח"ט.

נ.ב.

בשאלתו במכתבו במרז"ל כל הגדול מחבירו יצרו גדול, שאינו מובן, שהרי כשזה קם זה נופל, והפירוש בהאמור הוא, כשנותנים לאדם נשמה גדולה נפש אלקית נעלית במדריגתה, הרי מתאים לזה גם כן נפש הבהמית גדולה היא במדותי' ועניינה ז.א. בהתנגדותה [והוא מכמה טעמים, שלא יבואו בטענות, שנצח המלחמה ע"י שנתנה לו נפש אלקית נעלית ונפה"ב חלושה ביותר], ולאחרי זה כשלוחם בכחות נפשו האלקית להאיר בנר מצוה ותורה אור, הרי מתחילה הפעולה דאור דוחה חשך וכשזה קם זה נופל, עד שסו"ס יכול להגיע גם להדרגא שאין לו יצר הרע כי הרגו בתענית וע"ד המבואר בתניא קדישא בנוגע לדוד מלך ישראל.

יום שני ח' חשון

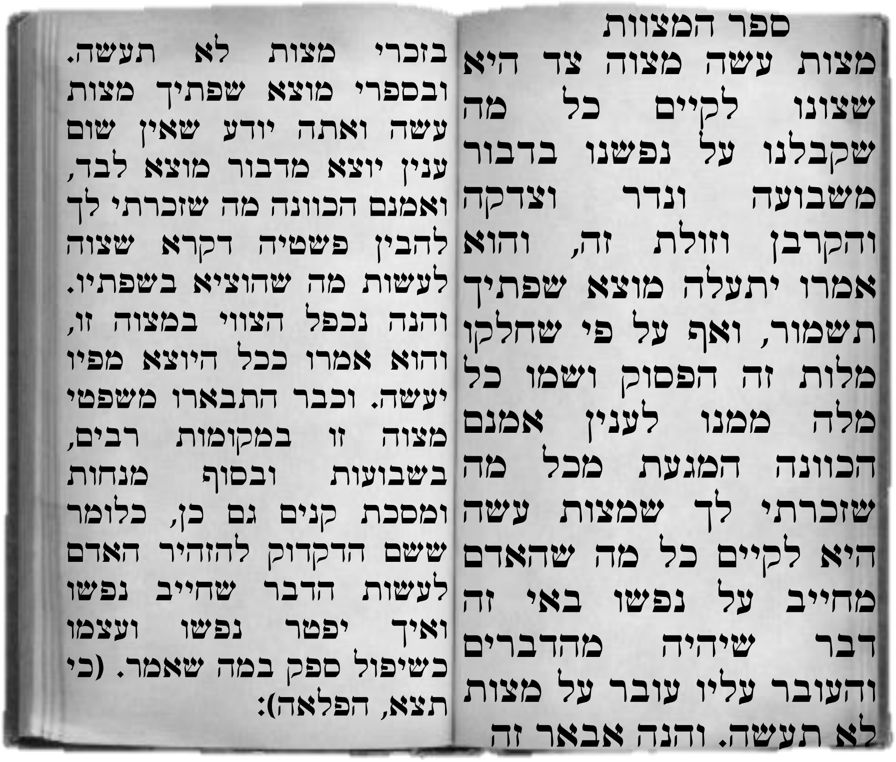

ספר המצוות

מצות עשה מצוה צד היא שצונו לקיים כל מה שקבלנו על נפשנו בדבור משבועה ונדר וצדקה והקרבן וזולת זה, והוא אמרו יתעלה מוצא שפתיך תשמור, ואף על פי שחלקו מלות זה הפסוק ושמו כל מלה ממנו לענין אמנם הכוונה המגעת מכל מה שזכרתי לך שמצות עשה היא לקיים כל מה שהאדם מחייב על נפשו באי זה דבר שיהיה מהדברים והעובר עליו עובר על מצות לא תעשה. והנה אבאר זה בזכרי מצות לא תעשה. ובספרי מוצא שפתיך מצות עשה ואתה יודע שאין שום ענין יוצא מדבור מוצא לבד, ואמנם הכוונה מה שזכרתי לך להבין פשטיה דקרא שצוה לעשות מה שהוציא בשפתיו. והנה נכפל הצווי במצוה זו, והוא אמרו ככל היוצא מפיו יעשה. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במקומות רבים, בשבועות ובסוף מנחות ומסכת קנים גם כן, כלומר ששם הדקדוק להזהיר האדם לעשות הדבר שחייב נפשו ואיך יפטר נפשו ועצמו כשיפול ספק במה שאמר. (כי תצא, הפלאה):

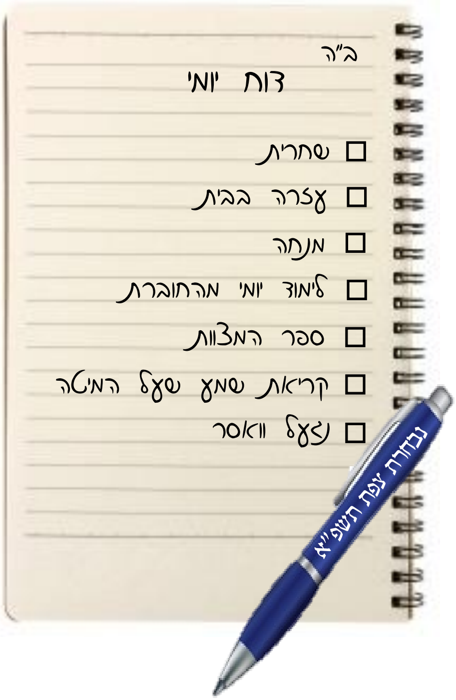

גאולה ומשיח

יש החוששים מכך שהגאולה תבוא תיכף ומיד, ובהיותם אנשים "פתוחים", מבטאים הם בדיבור את פליאתם ודאגתם: כאשר משיח יבוא מיד, מה יהיה שואלים הם, עם כל הפעולות והענינים שהם פעלו כמה וכמה שנים בגלות: העסקים שהם הקימו, הרכוש והנכסים שהם צברו, החברים והקשרים, ועוד כיוצא בזה?

המענה על כך הוא:

אין מה לפחד, כיון שהגאולה אין פירושה שמתבטל כל "מנהגו של עולם", הדברים הטובים שנפעלו (על-פי תורה) בגלות. אדרבה: גאולה כוללת בתוכה את כל הענינים (הטובים) ד"גולה", באופן שהם מתעלים למצב דגאולה, למעלתם ושלימותם האמיתי.

(משיחת פרשת אחרי קדושים ה'תנש"א)

צפת תשפ"א

סיפור חסידי |

לא להתבייש במנהג חסידים

סיפר הרה"ח ר' בערל בוימגארטן:

בחג הסוכות תש"ב או תש"ג קודם התפלה אחר שברכו על הלולב, נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לסוכה ב-770 וחילק מזונות לאנ"ש והתמימים, אחד החסידים ניגש לכ"ק אדמו"ר שליט"א והעיר: הרי זה שחסידים אוכלים מזונות לפני התפלה הוא מפני החלישות וכו', אך מדוע צריך לעשות זה בפרהסיא?

וענה לו כ"ק אדמו"ר שליט"א: מיט א מנהג חסידים איז ניטא וואס צו שעמען זיך! (עם מנהג חסידים אין מה להתבייש!).

ב״ה, ז׳ תשרי, תשי״ט
ברוקלין. אגרות קודש

שלום וברכה!

מאשרים קבלת מכתבו מערב ראש השנה,

ובטח למותר להדגיש שכל המחשבות שהם היפך השמחה וטוב לבב, באים לא מהיצר טוב, וכמבואר בארוכה בכמה מקומות ומהם גם בספר תניא קדישא, וכמצוין במפתח ענינים שבסופו, ומדברי הרמב״ם סוף הלכות לולב, מובן שאפילו עניני תשובה צ״ל דוקא בשמחה ובטוב לבב, וכפי שכתוב שם, אחת מנקודות חשובות של עבודת השם, ולא סתם ענין של הידור, כי אם בלשון הרמב״ם ״עבודה גדולה״, והאריכות בדבר הפשוט כזה אך למותר.

מוסג״פ המחאה מאחת הקופות של כ״ק מו״ח אדמו״ר נשיא ישראל, ולתת את הכסף באחד מעסקיו (אונטערנעמונגען) ומה טוב בשנים מהם, והשי״ת יקיים את מרז״ל (ב״ב טו, ב) הנוטל פרוטה מאיוב מתברך, שנאמר בו איש תם וישר גו׳ שכל ענינים אלו הם בכ״ק מו״ח אדמו״ר, וק״ל.

הפ״נ שלו יקרא בעת רצון על הציון הק׳ של כ״ק מו״ח אדמו״ר זצוקללה״ה נבג״מ זי״ע, והשי״ת יעזור שבקרוב ממש יבשר טוב בכל הנ״ל בטוב הנראה והנגלה, והעיקר בשמחה ובטוב לבב.

בברכת חתימה וגמח״ט.

יום שלישי ט' חשון

צפת תשפ"א

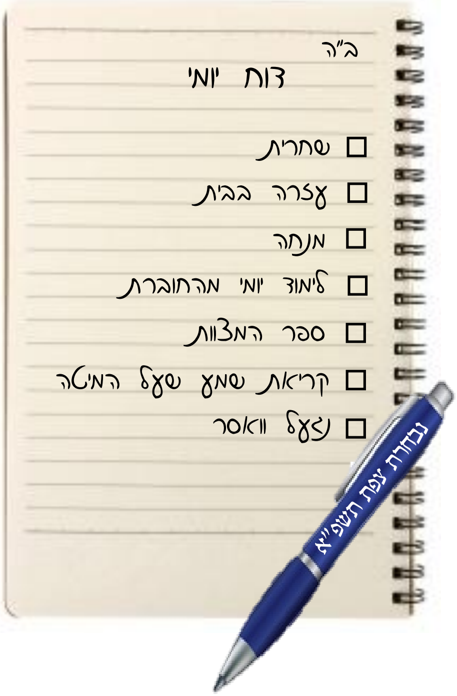

ספר המצוות

מצות עשה מצוה צד היא שצונו לקיים כל מה שקבלנו על נפשנו בדבור משבועה ונדר וצדקה והקרבן וזולת זה, והוא אמרו יתעלה מוצא שפתיך תשמור, ואף על פי שחלקו מלות זה הפסוק ושמו כל מלה ממנו לענין אמנם הכוונה המגעת מכל מה שזכרתי לך שמצות עשה היא לקיים כל מה שהאדם מחייב על נפשו באי זה דבר שיהיה מהדברים והעובר עליו עובר על מצות לא תעשה. והנה אבאר זה בזכרי מצות לא תעשה. ובספרי מוצא שפתיך מצות עשה ואתה יודע שאין שום ענין יוצא מדבור מוצא לבד, ואמנם הכוונה מה שזכרתי לך להבין פשטיה דקרא שצוה לעשות מה שהוציא בשפתיו. והנה נכפל הצווי במצוה זו, והוא אמרו ככל היוצא מפיו יעשה. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במקומות רבים, בשבועות ובסוף מנחות ומסכת קנים גם כן, כלומר ששם הדקדוק להזהיר האדם לעשות הדבר שחייב נפשו ואיך יפטר נפשו ועצמו כשיפול ספק במה שאמר. (כי תצא, הפלאה)

גאולה ומשיח

בנוגע להוספה המיוחדת בלימוד התורה בענייני גאולה ומשיח - (הלימוד צריך להיות) לא (רק) בתור "סגולה", למהר ולקרב ביאת המשיח והגאולה, אלא (גם ו)בעיקר כדי להתחיל "לחיות" בעניני משיח וגאולה, "לחיות עם הזמן" דימות המשיח, על-ידי-זה שהשכל נעשה ממולא וחדור בהבנה והשגה בענייני משיח וגאולה שבתורה, ומהשכל מתפשט וחודר גם ברגש הלב, ועד להנהגה בפועל במחשבה דיבור ומעשה באופן המתאים לזמן מיוחד זה, שעומדים על סף הגאולה, ומראים באצבע ש"הנה הנה (המלך המשיח) בא".

(משיחת פרשת בלק ה'תנש"א)

אני לומדת ענייני גאולה ומשיח, לא רק כדי שזה יקרה יותר מהר, אלא גם ובעיקר כדי לחיות גאולה. הלימוד בשכל חודר ללב ומשפיע על ההנהגה, שהופכת להיות כזו שמתאימה לחיים של גאולה

סיפור חסידי | אכפתיות

אחד הבחורים הוזמן על ידי הרבנית לאכול מידי יום בביתה. היה זה בתוקפת בהקיץ, כשהבחורים האמריקיים נסעו למרכז שליחות והוא נותא כמעט לבד. הוא היה מגיע מידי יום, והרבנית היתה מכינה לו ארוחות. פעם ארע שהרבי היה בבית כשהגיע, והבחור שמע את הרבי אומר לרבנית: "אני אכנס לחדרי ואת תתני לו לאכול. אם הוא ירגיש שאני כאן, הוא לא ירצה לאכול"...

אגרות קודש

ב"ה, כ"ח תשרי, ה'תשי"ח
ברוקלין, נ.י.
לכבוד מר משה שי'

שלום וברכה!

הנני לאשר קבלת מכתבו שכנראה נפגש בדרכו עם מכתבי בברכת השנה אליו, ובטח קבלו במועדו. מטרדת החגים נתעכב מכתבי זה.

והנה מה שכותב ומדגיש אשר למרות העניניים הצבוריים זמני נתון גם לצרכיו של היחיד, בטח לא יפלא הדבר לפניו, בידעו אשר כל שיטת חסידות חב"ד, כמו שיטת החסידות בכלל, מוקדשת לטובתו של כל יחיד, וכן מצות אהבת ישראל לאור והדגשת תורת החסידות דורשת מסירה ונתינה לצרכיו של כל יחיד. ואשר להגבלותיו של כל נברא בזמן ומקום, הרי ידועה הודעת רז"ל שמצוה גוררת מצוה, והמשתדל כדבעי לטובת היחיד הרי לא רק שאין זה מפריע לעסקנותו הציבורית, אלא אדרבה עוד מביאה ברכה גם בזו אף זו. ועוד זאת, אשר בהשקפת תורת החסידות על היחיד הריהו ג"כ רבים בכוח, ומי ישער את המרובה הנכלל במועט, וכל יחיד המשתדל לנצל במדה המקסימלית את אפשרויותיו בכיון הנכון ולתכלית הרצוי', הריהו מתקשר עי"ז עם מקור הטוב והקדוש, שהוא אין סופי, וממילא סרים גם ההגבלות.

ואגב ראוי לציין אשר המתבונן בהמתרחש בעולם המדע החילוני מדור לדור רואה עד כמה גם בזה הולכות מסקנותיו של המדע החילוני ומתקרבות למסקנות תורתנו, תורת ישראל סבא, ובפרט בדורנו זה ובשנים האחרונות ביחוד, שנתגלה שגם כמות זעירה ביותר מכילה כוחות עצומים, עד שכל תקופתנו זו נקראת על שם האטום.

אינו מזכיר במכתבו ע"ד בריאותו... שרואה אני בזה סימן טוב שהסיח דעתו מזה, שהרי זהו סימן של איש הבריא שאינו נותן דעתו על אברי גופו.

ואסיים בתוכן התחלת מכתבו בהנוגע לרכישת הדירה, שיתן השי"ת שהחלטתו בזה מה שתהי' תביא ברכת משנה מקום משנה מזל לטובה ולברכה, וכנוסח המסורתי בטוב הנראה והנגלה גם לעיני בשר.

בכבוד ובברכה.

ספר המצוות

מצות לא תעשה מצוה קנז שהזהירנו מעבור מה שחייבנו על עצמנו בדבור אע"פ שהוא בלא שבועה, וזהו הנדרים כמו שיאמר אדם כשיהיה כך או כשאעשה כך פירות העולם אסורין עלי או פירות מדינה זו או מאכל ידוע כגון שיאסור על היין או על הדגים או זולת זה, וכן אם יאמר הנאת אשתי אסורה עלי וכל מה שדומה לאלו הנדרים שהתבארו דיניהם בנדרים הרי הוא חייב לקיים אותו הנדר, ובאה האזהרה בעובר על הדבר הזה בפירוש אמרו לא יחל דברו ובא הפירוש לא יעשה דבריו חולין כלומר אם חייב על עצמו דבר שיקיים אותו. ובגמרא שבועות (דף כ':) אמרו קונמות עובר עליהם בלא תעשה משום לא יחל. ובספרי אמרו לא יחל מגיד שהוא עובר על בל יחל ועל בל תאחר, כלומר כשנדר קרבן ולא הקריבו ועברו עליו שלשה רגלים כסדרן הוא חייב משום בל תאחר ומשום בל יחל, וכן כל הדומה לקרבן כמו שידור לבדק הבית או לצדקה או לבית הכנסת והדומה לו. וכשעבר ועשה מה שאסר על עצמו לעשות לוקה. (ראשי המטות, הפלאה הלכות נדרים פ"א):

גאולה ומשיח

"מה שמו של משיח? רבנן אמרי חיוורא דבית רבי שמו (חיוורא - מצורע, רש"י), שנאמר אכן חלינו הוא נשא ומכאובינו סבלם ואנחנו חשבנוהו נגוע מוכה אלוקים ומעונה" (סנהדרין צח, ב).

מצורע הוא שמו של משיח בזמן הגלות, שאף שמצד עצמו הוא בתכלית השלימות, כמו שכתוב "ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאוד", מכל מקום סובל וכואב בעצמו צער ומכאובי הגלות.

(משיחת פרשת תזריע - מצורע ה'תנש"א)

משיח מצד עצמו, הוא תכלית השלימות. רם, נישא וגבוה מאוד. ואף על פי כן, הוא נקרא מצורע בזמן הגלות. ולמה? כי הוא סובל וכואב יחד עם עמ"י את צער הגלות.

צפת תשפ"א

סיפור חסידי | לכל אחד ואחת מישראל

אברך חסידי אחד כתב לרבי שכבר שנתיים אינו מקבל תשובה. הרבי הקיף בעיגול את המילים "שכבר שנתיים אינני מקבל תשובה", והוסיף (תוכן אינו מובן, במשך שנתיים כתבתי שלשה או ארבעה מכתבים תחת הכותרת: לכל בני ובנות ישראל בכל מקום שהם. מכתבים אלו נכתבו לכל בני ישראל בפרטיות, אלא שמפני ריבוי הנמענים אי אפשר לשלוח מכתב מיוחד לכתובתו של כל אחד ואחת מישראל.

אגרות קודש

ב״ה, ח׳ מ״ח, תשי״ט
ברוקלין.

שלום וברכה!
במענה למכתבו מיום הראשון.

בעת רצון יזכירו את כל אלה שכותב אודותם על הציון הק׳ של כ״ק מו״ח אדמו״ר זצוקללה״ה נבג״מ זי״ע כאו״א להמצטרך לו, מתאים לתוכן כתבו.

ובודאי לדכותי׳ ולזוגתו תחי׳ אשר בזה אמרו רז״ל אשתו כגופו דמיא ולב״ב שי׳ בכלל, למותר לבאר באריכות הענין דהשגחה פרטית דבורא העולם ומנהיגו על כאו״א מבני ישראל, ואשר הוא ית׳ הוא עצם הטוב, אשר מכל זה מובן אשר מפי עליון לא תצא וגו׳ כי אם כל מה דעביד רחמנא לטב עביד, ואף שלפעמים קשה להבחין ולהבין הענין בעיני בשר ובשכל בשר ודם, הנה חסרון ידיעה זו, אינו משנה את המציאות, ולא עוד אלא שכשמתחזקים באמונה פשוטה זו אשר באמת בכל בני ישראל נמצאת היא, כיון שכאו״א מהם עליהם נאמר מאמינים בני מאמינים, הרי בלשון רבנו הזקן (אגה״ק סוף סי׳ י״א) באמת נעשה הכל טוב גם בגלוי.

ומענינא דיומא הוא ע״פ פתגם רבנו הזקן, מ׳דארף לעבען מיט דער צייט, מיט דער פרשת השבוע, היא פרשת אברהם אבינו ראש לכל המאמינים והוריש אמונה זו לכל בני ישראל עד סוף כל הדורות, כמבואר בכ״מ.

וכמבואר ג״כ שככל שמתחזקים בבטחון בהאמור מתוסף ג״כ בברכות השי״ת בהמצטרך בכלל וביחוד בהזכי׳ לראות את הטוב גם בעיני בשר.

בברכה לבשו״ט.

צפת תשפ"א

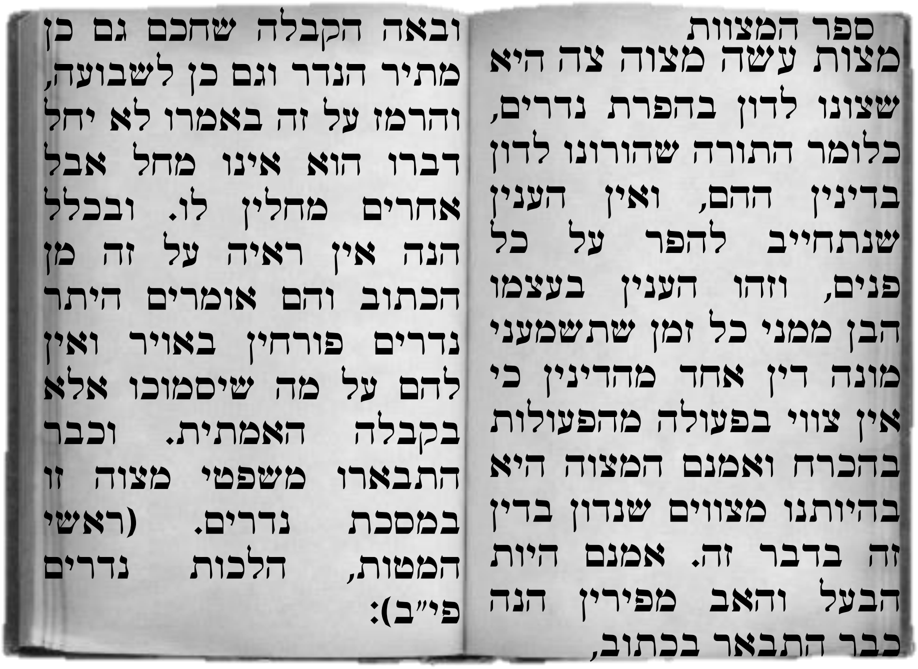
ספר המצוות

מצות עשה מצוה צה היא שצונו לדון בהפרת נדרים, כלומר התורה שהורונו לדון בדינין ההם, ואין הענין שנתחייב להפר על כל פנים, וזהו הענין בעצמו הבן ממני כל זמן שתשמעני מונה דין אחד מהדינין כי אין צווי בפעולה מהפעולות בהכרח ואמנם המצוה היא בהיותנו מצווים שנדון בדין זה בדבר זה. אמנם היות הבעל והאב מפירין הנה כבר התבאר בכתוב, ובאה הקבלה שחכם גם כן מתיר הנדר וגם כן לשבועה, והרמז על זה באמרו לא יחל דברו הוא אינו מחל אבל אחרים מחלין לו. ובכלל הנה אין ראיה על זה מן הכתוב והם אומרים היתר נדרים פורחין באויר ואין להם על מה שיסמוכו אלא בקבלה האמתית. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת נדרים. (ראשי המטות, הלכות נדרים פי"ב):

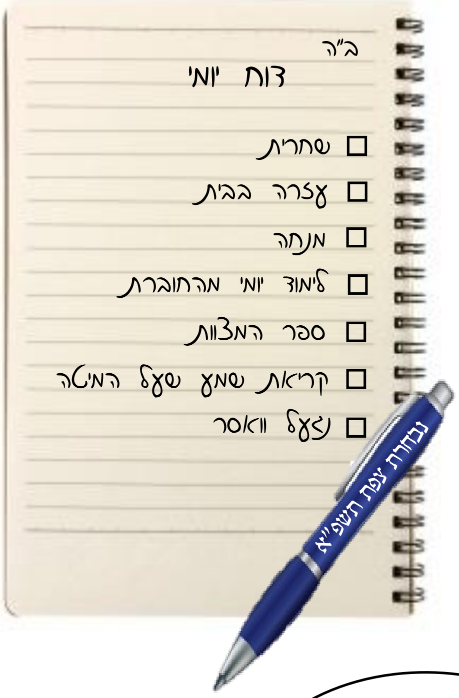

גאולה ומשיח

הכוונה העליונה של בריאת העולם היא "דירה בתחתונים" (תנחומא נשא טז),לעשות את התחתון ביותר, "שאין תחתון למטה ממנו", לדירה ומשכן לו יתברך (תניא פל"ו).
כוונה זו לא התבצעה במלוא השלימות במשכן ובמקדש (שם ראו בעיני בשר את השראת השכינה), אלא בעבודת זמן הגלות דוקא שאז גשמיות העולם היא בכל תוקפה.
על ידי הפיכת גשמיות זו ל"דירה" לו יתברך, מתברר גם החלק התחתון ביותר.
(לקו"ש חלק טז עמ' 293)

גלות. שיא החושך. אבל דווקא כך ניתן למלא את כוונת הבריאה בשלימות. זה לא קרה כשהיה משכן, זה לא קרה כשביהמ"ק היה קיים. זה קורה עכשיו, בגלות, ורק כך אפשר לעשות את זה.

צפת תשפ"א

סיפור חסידי | הרבי בעל הבית!

סיפר ר' ראובן דונין: בשיעור חסידות שהתקיים בביתו סיפר פעם על חוויה אישית שחווה בתקופה ששהה במחיצת הרבי בשנות הכ"פים, אשר המחישה את מהותו של הרבי בתור הראש של כולם:

"בליל 'יחידות' אחד שהיתי ב-770 והמתנתי לרבי עד שיצא מחדרו הקדוש וישוב לביתו. כשהשעה היתה כבר אחרי חצות הלילה, חיכיתי לרבי מחוץ ל-770. לפתע חסמו מכוניות משטרה את כל הגישות ל-770, צלפים צצו על הגגות מכל עבר ומסוק ריחף ממעל. סוכנים חשאיים יצרו חיץ-חי על מדרגות הגישה ל-770 ובדקו כל סנטימטר. ואז הגיעו אל מול הבניין שלוש מכוניות רולס-רויס ומתוכן יצאו מספר אנשים שנכנסו ישירות לחדרו של הרבי. בחוץ המשיכו הסוכנים לשמור על כל השטח ולא התירו לאיש להתקרב לאזור. לאחר כמחצית השעה עזבו כולם את השטח. "לא יכולתי להתאפק ונכנסתי לרבי שאלתי מי היו האנשים, והרבי ענה לי שהם מ'הוועדה לאנרגיה אטומית' של ארה"ב. שאלתי מה הם רצו, והרבי השיב לי שהייתה להם שאלה מסויימת שכבר זמן רב לא הצליחו לפתור אותה, ולכן באו להתייעץ איתו. 'והרבי עזר להם?' - שאלתי. 'כן', ענה הרבי. 'מדוע?' - המשכתי לשאול - 'והרי פצצת אטום היא דבר איום ונורא?' "שלוש סיבות בדבר' - ענה לי הרבי. א(החישובים שלהם היו מיועדים עבור כורים אזרחיים המשמשים למטרות שלום. ב(ארה"ב היא מדינה שעושה חסד ליהודים, וחובה עלי לעזור לה. ג(כדי שידעו מיהו בעל-הבית..."

אגרות קודש

ב"ה, ט"ז מ"ח, תשכ"א

ברוקלין.

שלום וברכה!

... לכתבו שיכול להיות נמצא במקום יותר טוב וכו' - הפלא גדול, שהרי מקרא מלא דבר הכתוב מה' מצעדי גבר כוננו, ודרכו יחפץ (עיין בהיום יום בזה). וגם ע"פ פשוט זיכתה אותו ההשגחה העליונה בעבוה"ק דלהוציא יקר מזולל וכו' שהוא יותר מישיבה בישיבה של מעלה (ב"מ פה, א. ומה מקום טוב יותר מזה), והוא מראה כאילו אינו שבע רצון ח"ו מזה?!

צפת תשפ"א

ספר המצוות

מצות עשה מצוה צה היא שצונו לדון בהפרת נדרים, כלומר התורה שהורונו לדון בדינין ההם, ואין הענין שנתחייב להפר על כל פנים, ווהו הענין בעצמו הבן ממני כל זמן שתשמעני מונה דין אחד מהדינין כי אין צווי בפעולה מהפעולות בהכרח ואמנם המצוה היא בהיותנו מצווים שנדון בדין זה בדבר זה. אמנם היות הבעל והאב מפירין הנה כבר התבאר בכתוב, ובאה הקבלה שחכם גם כן מתיר הנדר וגם כן לשבועה, והרמז על זה באמרו לא יחל דברו הוא אינו מחל אבל אחרים מחלין לו. ובכלל הנה אין ראיה על זה מן הכתוב והם אומרים היתר נדרים פורחין באויר ואין להם על מה שיסמוכו אלא בקבלה האמתית. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת נדרים. (ראשי המטות, הלכות נדרים פי"ב):

מצות עשה מצוה צב הוא שצונו שהנזיר יגדל שער, והוא אמרו יתברך גדל פרע שער ראשו. ולשון מכילתא קדוש יהיה גדל בקדושה גדל פרע מצות עשה ומנין בלא תעשה תלמוד לומר תער לא יעבור על ראשו. ושם נאמר הוא מה שנתתי בעשה, החופף באדמה והנותן סמנין, כלומר שהנזיר שם בראשו להשיר השער לא יהיה אז עובר על מצות לא תעשה כי הוא לא העביר כעין תער, ואמנם עבר על מצות עשה והוא גדל פרע וזה לא גדל ולאו הבא מכלל עשה , והוא כמו שהוא שרש אצלנו. וכבר התבארו דיני מצוה זו במסכת נזיר. (נשא את ראש, הלכות נזירות פרק א'):

מצות לא תעשה מצוה רט הזהיר הנזיר מלגלח. והוא אמרו תער לא יעבור על ראשו. ומי שגלח גם כן ראש הנזיר לוקה כמתגלח ומעת שגילח שער אחת לוקה. וכבר התבארו משפטי מצות נזיר כלם במסכת נזיר. (שם, שם):

גאולה ומשיח

נשאלת השאלה - מה יאמר העולם ומה יאמרו אומות העולם על כך שיהודי עושה את עבודתו ד"יפוצו מעינותיך חוצה", ובמיוחד - בקירוב הגאולה האמיתית והשלימה, הרי אין הם מבינים מה פירוש הדבר?! אמנם זוהי עבודה גדולה ונעלית - אבל צריכים לכאורה להתחשב - טוען הוא - עם העולם!

והמענה על זה הוא: העולם כבר מוכן! כאשר יהודי יעשה את עבודתו כדבעי - באופן דלמעלה ממדידה והגבלה, וביחד עם זה כפי שזה מלובש בכלים דלבושי הטבע - יראה איך שהעולם, טבע העולם ואומות העולם מסייעים לו בעבודתו.

(משיחת פרשת קורח ה'תנש"א)

העולם מוכן לגאולה. אין מה לפחד שזה לא יתקבל. כשאני אעשה את העבודה שלי כמו שצריך, אני פשוט אראה שהעולם לא רק שלא מפריע, אלא הוא אפילו עוזר לי למלא את שליחותי.

צפת תשפ"א

סיפור חסידי | צופה למרחוק

בזמן מלחמת יום כיפור באמצע אחת ההתוועדויות, קרא הרבי לאחד שנסע לארץ הקודש, נתן לו בקבוק משקה ואמר לו לחלק בבית רפואה מסויים בארץ. הלה לא הבין את הכוונה, אך לא שאל שאלות מיותרות. כשהגיע לארץ, נכנס לבית הרפואה ונמצא שם חייל שמצבו היה אנוש. הוא הכניס טיפת משקה לפיו, ולאחר זמן לא רב הוא קם ממטת חוליו. מאוחר יותר התברר שהחייל נפצע בדיוק באותו זמן שהרבי נתן לו את הבקבוק.

אגרות קודש

ב״ה, ג׳ מ״ח, תשי״ט
ברוקלין.
מרים תחי׳

ברכה ושלום!

במענה למכתבה מכ״ט תשרי, בו שואלת ע״ד חיוב הדלקת הנרות בעש״ק וערב יום טוב, קודם הנשואין.

בכלל מנהגים שונים בזה, יש קהלות נוהגים שהנשים מתחילות להדליק הנרות בעש״ק וערב יו״ט בגיל רך ביותר ועד לכמה שנים עוד קודם היות בת מצוה, ויש קהלות שהם נוהגות להתחיל ההדלקה רק לאחרי הנשואין. מנהג בית הרב הוא שמתחילים להדליק בגיל רך ביותר כאמור, עכ״פ בהנוגע אלי׳ כיון שנעשית כבר בת מצוה ויש היכולת בידה לקיים מצוה רבה האמורה הדלקת נרות בעש״ק וערב יו״ט ובאמירת ברכה נכון שתעשה כן בל״נ, והשכר הרי מבואר במדרשי רז״ל, שהדלקת הנר כפשוטו מוסיפה אור בנר ה׳ נשמת אדם, היא הנשמה הק׳ שבכל אחד ואחת מבני ישראל, ועל ידי זה נתוסף בכל עניני׳ במצות השם ומזה הברכה בהוספה גם בעניני׳ הגשמים. תקותי שעוסקת בהפצת היהדות על ידי ארגון מסיבות שבת וכיו״ב וגם בין מסיבה למסיבה משתדלת להשפיע בסביבתה לקרב לבם לאבינו שבשמים על ידי קיום מצותיו של השי״ת והשי״ת יצליחה.

בברכה.

צפת תשפ"א

ספר המצוות

מצות לא תעשה מצוה רב הזהיר הנזיר משתות יין והחמר והיינות שבשרש עירובם מן הענבים. והוא אמרו כל משרת ענבים לא ישתה, וכבר הפליג באזהרה מזה ואפילו חומץ יין וחומץ שכר (שבו נתערב היין) אינו מותר לשתותו, והוא אמרו חומץ יין וחומץ שכר לא ישתה. ואין הלאו מצוה בפני עצמה, כי אילו אמר יין לא ישתה וחומץ לא ישתה היו שתי מצות, ואמנם אמר וחומץ יין לא ישתה הרחקה מן היין. והתבאר בגמרא נזירות (דף ל"ו) שאמרו משרת הוא לאסור טעם כעיקר, והראיה היותם מצוה אחת כי כששתה יין והחמר אינו לוקה שתים כמו שיתבאר אחר זה. וכל זמן שישתה נזיר רביעית יין או חומץ לוקה. (נשא את ראש, הפלאה הלכות נזירות פ"א):

מצות לא תעשה מצוה רג הזהיר הנזיר מאכול ענבים וכשאכל ענבים כזית לוקה. והוא אמרו וענבים לחים ויבשים לא יאכל. (נשא את ראש, הפלאה הלכות נזירות פ"א):

מצות לא תעשה מצוה רד הזהיר הנזיר מאכול צמוקים. והוא אמרו ויבשים לא יאכל. ואם אכל מהם לוקה. (שם, שם):

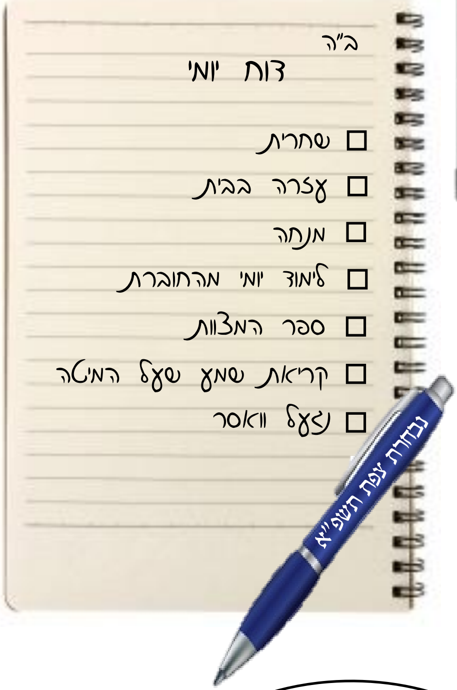

גאולה ומשיח

"ולא יהיה עסק כל העולם אלא לדעת את ה'" (רמב"ם הל' מלכים פרק יב).
דיוק הלשון "לא יהיה עסק כל העולם אלא לדעת את ה'"- שולל גם עסק כזה שבזמן הזה חייבים בו על פי תורה, וכפי שפוסק הרמב"ם בהלכות תלמוד תורה (פרק ג הלכה ט), שגם מי שתורתו אומנותו צריך לעשות מלאכה "בבל יום מעט כדי חייו".
והנה, בימות המשיח, לא יהיה צורך אפילו בעסק מועט זה.
(לקו"ש חלק כז עמ' 238)
כיום, אפילו אדם שכל עיסוקו הוא בלימוד התורה, חייב לעשות איזשהי מלאכה, כדי שיהיה לו ממה לחיות. בגאולה, העיסוק יהיה רק בלימוד התורה. לא יהיה צורך אפילו לא בעשיית מלאכה קטנה בזו.

סיפור חסידי | למה לעכב את ביאת משיח?

רב אחד נכנס ליחידות לרבי. הרבי התעניין לדעת מה הם סדרי הלימוד שלו, לאחר שהלה פירט את סדרי הלימוד שלו, הי' ניכר אצלו חסרון גדול בלימוד החסידות. אמר לו הרבי שצריך להוסיף בלימוד החסידות,.. והוסיף הרבי ואמר בזה הלשון: וואס האלסטו אפ משיח? (=למה מעכב הינך את משיח?)

מכאן שלימוד חסידות פועל ומזרז את ביאת משיח!

משימה שבועית:

הוסיף בלימוד חסידות ואזרז את ביאת משיח!

ניתן לילמוד שיחה של הרבי, דבר מלכות לנוער וכו'

אגרות קודש

ב״ה, יו״ד מ״ח, תשי״ט
ברוקלין.

שלום וברכה!

במענה למכתבו מה' חשון, בו כותב שיש כאלו שמלעיגים ממנו על מה שלומד בישיבה לימוד תורתנו הק'.

וכבר ידוע שהתחלת כל חלקי הד' שו״ע והיסוד שלהם הוא הענין שאל יבוש מפני המלעיגים, עיין שם בטור וברמ״א, ואדרבה באם מתרשמים מהמלעיגים הרי אין לדבר סוף, ומתדרדרים ח״ו למטה מטה וכו' ומעת שקבלו ישראל את התורה במעמד הר סיני, הלעיגו עליהם או״ה וכמבואר במדרשי חז״ל, אלא שישראל עמדו חזק באמונתם בהשי״ת ויתעלה שהוא הנותן התורה והוא גם מנהיג העולם וכל ענייניו ובזה גם פרנסתו של האדם ומשפחתו, וכמו שמברכים בברכת המזון, שהוא מן התורה, הזן את העולם כולו בטובו בחן ובחסד וברחמים, שמזה מובן וגם פשוט, שהוספה בלימוד התורה וקיום המצות מוסיפה כשצריכים לזה במזונותיו של אדם.

ויהי רצון שילמוד בהתמדה ושקידה נגלה וחסידות ויקיים המצות בהידור ועי״ז יתוסף בברכות נותן התורה בענייניו הוא ובעניני כל המשפחה.

בודאי יודע משלשת השיעורים דחומש תהלים ותניא הידועים, ועכ״פ ישמור עליהם מכאן ולהבא.

בברכה לבשו״ט,

בשם כ״ק אדמו״ר שליט״א

ספר המצוות

מצות לא תעשה מצוה רה הזהיר הנזיר מאכול חרצנים. והוא אמרו מחרצנים וגו'. ואם אכל כזית מהם לוקה. (שם, שם):

מצות לא תעשה מצוה רו הזהיר הנזיר שלא יאכל קליפת הענבים. והוא אמרו ועד זג וגו' ואם אכל מהם כזית לוקה. והראיה על היות אלו חמשה מינין רוצה לומר יין וענבים וצמוקים וחרצנים וזג כל אחד מהן מצוה בפני עצמה, היותו לוקה על כל אחד ואחד מהם מלקות. ולשון המשנה (נזיר ל"ד:) וחייב על היין בפני עצמו ועל הענבים בפני עצמן וחרצן בפני עצמו והזגין בפני עצמן. ובבאור אמרו בגמרא נזירות (דף ל"ח:) אכל ענבים לחים ויבשים חרצנים וזגים וסחט אשכול של ענבים ושתה לוקה חמש. וכשחשבו בו שיתקיים דבר התנא תנא ושייר ושיתחייב מפני שהוא נזיר יותר מחמש מלקיות ואמרו והא שייר לאו דלא יחל ולא אמרו והא שייר חומץ כי לא יתחייב על היין והחומץ שתים, שהחומץ אמנם נאסר כי שרש איסורו לא יסתלק ממנו בהפסדו. וממה שראוי שתדעהו שאיסורי נזיר אלו כלם מצטרפין לכזית ולוקה על כזית מכלן. (שם):

מצות לא תעשה מצוה רח הזהיר הנזיר מלהכנס באהל המת. והוא אמרו על נפש מת לא יבא. ובבאור אמרו בגמרא (נזיר מ"ב) מקרא מלא דבר הכתוב לא יטמא כשהוא אומר לא יבא להזהיר על הטומאה ועל הביאה. ושם אמרו שכשנכנס באהל המת אחר שנטמא אינו לוקה אלא אחת ושהוא כשקרה לו טומאה וביאה כאחת חייב שתים כגון שנכנס על חולה בבית וישב שם עד שמת אותו האיש שנמצא שנטמא ובא באהל המת כאחת אבל כשנכנס לאהל המת כבר קדמה הטומאה לביאה כמו שהתבאר שם לפי השרשים שנתאמת באהלות. (שם, שם):

מצות לא תעשה מצוה רז הזהיר הנזיר מלהטמא למת. והוא אמרו לאביו ולאמו לא יטמא, וכשנטמא בין בטומאה שמגלח עליה בין שאינו מגלח עליה לוקה. (נשא את ראש, הפלאה הלכות נזירות פרק א'):

גאולה ומשיח

במדרש נאמר כי בזמן הגאולה, אם יגש אדם לקטוף תאנה בשבת, תצווח התאנה ותאמר: "שבת היום!"
סיבת הדבר היא: בזמן הגאולה תהיה התגלות אלוקית מוחלטת, ובבל הבריאה כולה תורגש מציאותו הבלעדית של הקב"ה.
העולם עצמו - גם הדומם והצומח - יחוש כי אין בעולם אלא ה' אחד.
(לקו"ש חלק יא)

צפת תשפ"א

סיפור חסידי | משוגע אודות משיח

מספר הרב י.ל. גרונר: חסיד שלא מחסידי ליובאוויטש, היה נוהג לבוא לבקר מידי פעם ב770 וללמוד בקומה העליונה, סמוך לפתח הכניסה לגן עדן התחתון, וזאת כי רצה לקבל מהרבי יחס אישי כמו ברכת "א גוטן אווענט" (=ערב טוב) וכדומה. אירע פעם שהרבי פתח את דלת חדרו הק', כשלפתע הסתובב אלי וביקש ממני לקרוא לאותו חסיד. חשבתי לרגע שהרבי מתכוון להכניסו לחדרו הק' ע"י שולחן היחידות. בעוד הרבי עמד ליד הכניסה לחדרו הק', פנה לחסיד הזה ואמר לו: "די וועלט זאג אז איי עם קרייזי אבאוט משיח, און זיי דיינען גערכעט" (=העולם אומר שאני משוגע על משיח, ואכן הם צודקים) וסיים "א גוט אווענט", ונכנס לחדרו הק'

ב"ה, ט"ו מ"ח, תשי"כ

אגרות קודש

ברוקלין.

הרה"ח אי"א נו"נ בעל מרץ וכו' מו"ה נחמן שי'

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו מי"א מ"ח עם המצורף אליו, ובטוחני חזק אשר כאו"א מאנ"ש הקטנים עם הגדולים יוסיפו כח ועוז לכל עניני מוסדות ליובאוויטש אשר במחנם בכלל ובפרט בהנוגע להמצב הנוכחי בעניני כספים ובאופן דעד כדי השתדלות הנקראת בשם יגיעה ותקוים ההבטחה דיגעת ומצאת, והרי הכרח הוא שיעשו הנ"ל בהנ"ל ככל הדרוש ובסגנון חז"ל כמאן דבעי למהוי, ואין לך דבר העומד בפני הרצון ובפרט כשיתבוננו שזהו טובתם האמיתי גם בעניניהם הפרטים וכמובן מהמבואר בכ"מ ולראש ולראשונה בשיחות רבותינו נשיאנו זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע.

ובפרט שנמצאים אנו השנה בשנת המאתים להסתלקות הילולא של הבעש"ט, אשר תחלת פעולתו בקדש בגלוי הי' בחינוך על טהרת הקדש של ילדים וקטני בני ישראל, והרי הימים האלה (כשהם) נזכרים (ה"ה גם) ונעשים, להצליח בזה.

ומובן שברשותו למסור תוכן האמור או להראות גם המכתב עצמו לכל אנ"ש שי'.

בברכת הצלחה מרובה בעבודה האמורה ולבשו"ט בקרוב ממש.

צפת תשפ"א

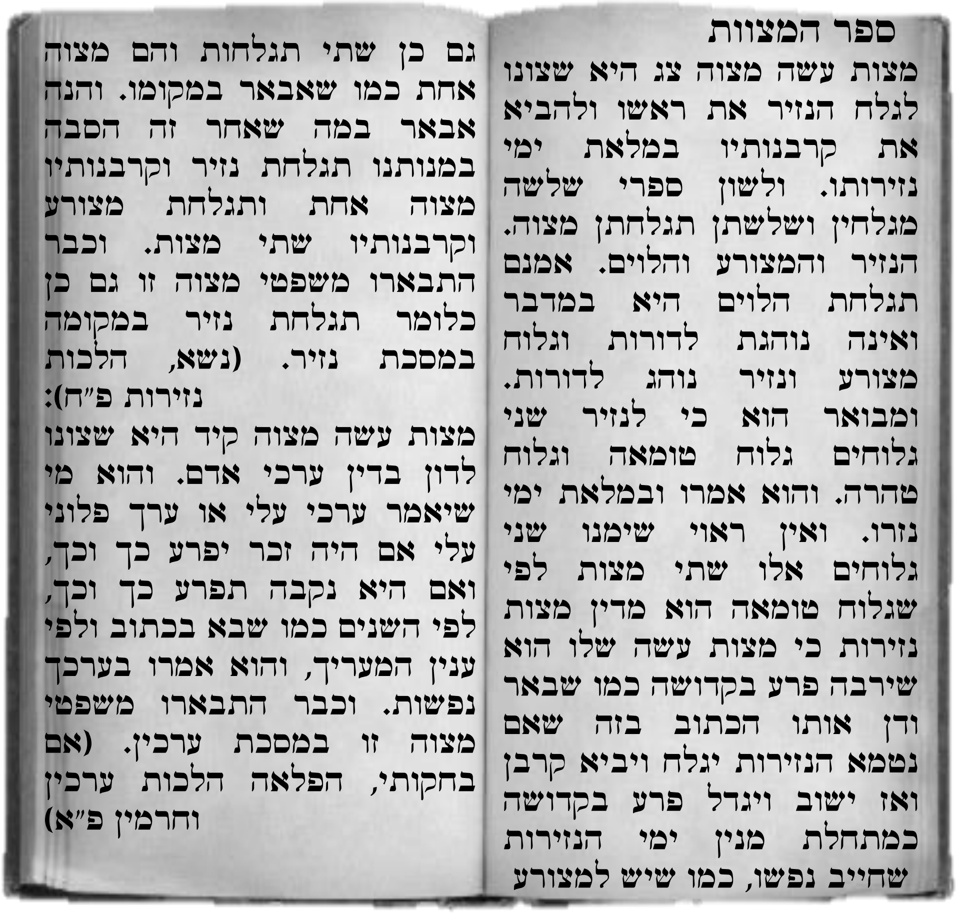

ספר המצוות

מצות עשה מצוה צג היא שצונו לגלח הנזיר את ראשו ולהביא את קרבנותיו במלאת ימי נזירותו. ולשון ספרי שלשה מגלחין ושלשתן תגלחתן מצוה. הנזיר והמצורע והלוים. אמנם תגלחת הלוים היא במדבר ואינה נוהגת לדורות וגלוח מצורע ונזיר נוהג לדורות. ומבואר הוא כי לנזיר שני גלוחים גלוח טומאה וגלוח טהרה. והוא אמרו ובמלאת ימי נזרו. ואין ראוי שימנו שני גלוחים אלו שתי מצות לפי שגלוח טומאה הוא מדין מצות נזירות כי מצות עשה שלו הוא שירבה פרע בקדושה כמו שבאר ודן אותו הכתוב בזה שאם נטמא הנזירות יגלח ויביא קרבן ואז ישוב ויגדל פרע בקדושה כמתחלת מנין ימי הנזירות שחייב נפשו, כמו שיש למצורע גם כן שתי תגלחות והם מצוה אחת כמו שאבאר במקומו. והנה אבאר במה שאחר זה הסבה במנותנו תגלחת נזיר וקרבנותיו מצוה אחת ותגלחת מצורע וקרבנותיו שתי מצות. וכבר התבארו משפטי מצוה זו גם כן כלומר תגלחת נזיר במקומה במסכת נזיר. (נשא, הלכות נזירות פ"ח):

מצות עשה מצוה קיד היא שצונו לדון בדין ערכי אדם. והוא מי שיאמר ערכי עלי או ערך פלוני עלי אם היה זכר יפרע כך וכך, ואם היא נקבה תפרע כך וכך, לפי השנים כמו שבא בכתוב ולפי ענין המעריך, והוא אמרו בערכך נפשות. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת ערכין. (אם בחקותי, הפלאה הלכות ערכין וחרמין פ"א)

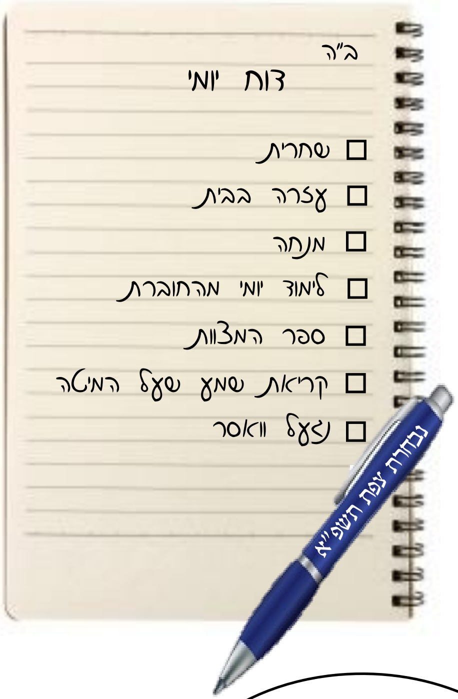

גאולה ומשיח

... ארץ ישראל בשלימותה היא ארץ של עשר ארצות שהונחלו לעם ישראל - נחלת עולם, וירושה מאבותינו מאז ברית בין הבתרים.
החידוש בעת יהיה, שעם ישראל יקבל את כל השלש ארצות הנוספות על השבע של עכשיו (קיני, קניזי וקדמוני) בדרכי נועם ובדרכי שלום, כיוון שבאותו הזמן לא יהיה שם לא רעב ולא מלחמה וכו'.
אומות העולם ימסרו אותן לבני ישראל ברצונם הטוב.
(משיחת פרשת לך ה'תשנ"ב)

הנבחרת!
צפת תשפ"א

סיפור חסידי | מה עושים תפילין אצל גוי?

גוי אחד ביקש את ברכת הרבי על בעי' מסוימת, ענה לו הרבי שיבדוק את התפילין שלו. השליח שהעביר לו את התשובה לא ידע איך להסביר לו את תשובת הרבי, אבל בסופו של דבר התברר שהוא יהודי ממשפחה מתבוללת ובביתו היו זוג תפילין שקיבל בירושה מדורי דורות ואף פעם לא שם לב אל ליבו לבדוק מהו החפץ המוזר הזה, עד שהרבי גילה לו...

אגרות קודש

ב״ה, כ״ח תשרי, תשי״ח

ברוקלין.

שלום וברכה!

במענה למכתבו בו כותב ראשי פרקים מאשר עבר עליו עד אשר סוף סוף הגיע לישיבת תומכי תמימים אשר בלוד ולומד שם.

ויהי רצון אשר כיון שאמרו רבותנו ז״ל שכל התחלות קשות, הרי כבר עבר תקופת ההתחלה, הנה מכאן ולהבא יתמעטו הקישוים אשר בדרכו וילך בה לבטח מעלה מעלה בהצלחה, ועל פי הודעת רבותנו אין הדבר תלוי אלא ברצונו,, ובאם ירצה בתוקף המתאים יתעלה בכל הנ״ל דרגא אחר דרגא, ובטח גם ימי חדש תשרי אשר מהם באנו ניצל אותם להתחזק בהחלטתו הכי טובה ונכונה להיות יהודי בריא בנשמתו ובגופו גם יחד, ועל דרך מאמר רבותנו ז״ל: רמ״ח מצות עשה הם כנגד רמ״ח אברים שס״ה מצות לא תעשה כנגד שס״ה גידים, אשר פשוט שאין זה בדרך מקרה, אלא - שזה בזה תלוי.

בטח יודע משלשת השיעורים בחומש תהלים ותניא הידועים ועכ״פ ישמור עליהם מכאן ולהבא.

בברכה להצלחה בלימודו הן בתורת הנגלה והן בתורת החסידות ולקיום המצות בהידור ולבשו״ט בכל האמור לעיל

צפת תשפ"א

ספר המצוות

מצות עשה מצוה קטו היא שצונו בדין ערכי בהמה, והוא אמרו והעמיד הבהמה לפני ה' והעריך אותה הכהן. וכבר התבארו משפטי זו המצוה במסכת ערכין. (אם בחקותי, הפלאה הלכות ערכין פ"ה):

מצות עשה מצוה קטז היא שצונו בערכי בתים, והוא אמרו כי יקדיש את ביתו קדש. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת ערכין. (אם בחקותי, הפלאה הלכות ערכין פ"ה):

מצות עשה מצוה קיז היא שצונו בערכי שדות, והוא אמרו ואם משדה אחוזתו יקדיש. ואם אשר לא משדה אחוזתו, וכן בשדה אחוזה והיה ערכך לפי זרעו, ובשדה מקנה וחשב לו הכהן את מכסת הערכך. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת ערכין. ואל יחשוב חושב שאלו ארבעה מינין מהערכין יהיה ביניהם שתוף יחייב שימנו מצוה אחת, אבל הם ארבע מצות יש לכל אחת דין זולת דין האחרת, ואולם יכללם שם ערך על צד שתוף השם, ואין ראוי שימנו מיני הערכים כלם מצוה אחת, וזה מבואר עם ההשתכלות. (אם בחקותי, הפלאה הלכות ערכין וחרמין פ"ד):

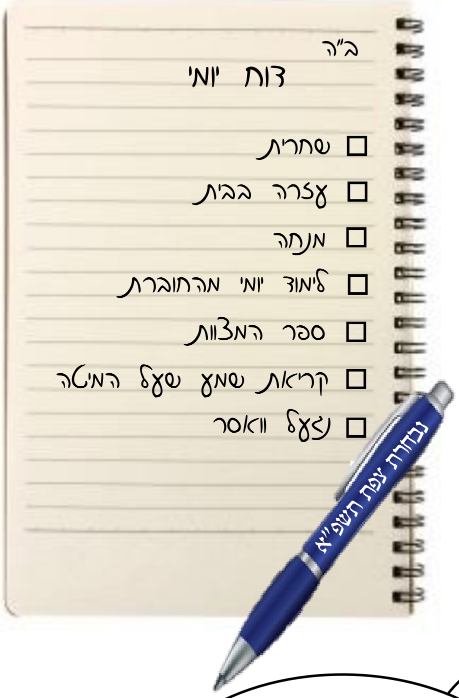

גאולה ומשיח

לפי כל הסימנים שנאמרו במסכת סוטה (סוף פרק ט'), זמננו הוא קרוב ל"אחרית הימים".

מעולם לא היה קיום כל הסימנים בפועל כמו בימים אלו.

...כבר סיימו הכל וע"פ כל הסימנים אוחזים כבר ברגעים האחרונים לפני הגאולה.

(משיחות פרשת בראשית ה'תשנ"ב ופרשת שופטים ה'תנש"א)

הגאולה כבר פה. זהו זה. כל הסימנים, כל ההוכחות. ואת – מוכנה??

צפת תשפ"א

סיפור חסידי | ההסתלקות תלויה בהראש!

בשנה הראשונה לאחר הסתלקות כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ דיבר כ"ק אדמו"ר שליט"א (בהתוועדות שמחת בית השואבה תשי"א) דיבורים מבהילים אודות הסתלקותו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ, ואמר בין השאר, שחסידים אלו שהרבי חי אצלם גם עתה – הרי הם ממשיכים לקבל את ההשפעות של הרבי גם עכשיו.

ואלו היו תוכן דבריו הק':

בחיי משה רבינו ראו בגלוי איך שכל הענינים הרוחניים והגשמיים היו נמשכים על ידיו והם: המן לחם מן השמים, ומים מבארה של מרים, וענני הכבוד שהיו מכבסים בגדיהם וכו'. אך לאחרי הסתלקותו של משה, הנה אף שארז"ל "משה לא מת", אך כיון שלמטה מעשרה טפחים חסרה מציאותו – לכן נפסקו גם ההשפעות הבאות על ידו.

אמנם, אלו שמשה חי וקיים אצלם גם עתה למטה מעשרה טפחים, הנה הם מקבלים גם עכשיו את ההשפעות הבאות ממשה (המן והבאר וענני הכבוד).

אגרות קודש

ב"ה, ט' מ"ח, תשי"ט
ברוקלין.

האברך יצחק צבי שי'
שלום וברכה!

בזמנו נתקבל מכתבו ר"פ מפעולותיו, וכן ע"ד הפגישה עם האברך... שי', ואין הזמן דחודש תשרי גרמא לענות על מכתדבים כהנ"ל בפרטיות, ובודאי מאז נתוסף בכמה מהענינים אודותם כותב ויכתוב בזה. וכל המפרט בכגון דא ה"ז משובח,

ויהי רצון, שכיון שבאים הננו מחדש השביעי המושבע בכל טוב וחדש הכללי לכל השנה, הנה גם בפעולות האמורות, שבודאי ימשיכו בהן במשך כל השנה, תורגש ההתעוררות דחדש הכללי האמור, התעוררות המביאה לידי פועל, והוספה בהפעולות הן בכמות והן באיכות וגם בהפועלים בהם, הן בכמות (שבזה נכלל גם המשכת עוד אברכים לפעולות אלו) והן באיכות, וגודל השכר הרי מבואר בכמה וכמה מקומות.

בברכה לבשו"ט בכל האמור,
מ. שניאורסאהן

צפת תשפ"א

ספר המצוות

מצות עשה מצוה קמה היא שצונו לדון בדיני חרמים. והוא כל מי שהחרים דבר ממה שיש לו ואמר הרי זה חרם ינתן הדבר ההוא לכהן אלא אם כן באר שזה יהיה לבדק הבית. כי סתם חרמים לכהנים הוא. והוא אמרו יתעלה אך כל חרם אשר יחרם מן האדם וגו'. ורמז לנו על היות סתם חרמים לכהנים נאמר כשדה החרם לכהן תהיה. (שם, ערכין פ"ו):

וכבר התבארו משפטי מצוה זו בפרק שמיני מערכין ופרק ראשון מנדרים. (אם בחקותי, הפלאה הלכות ערכין פ"ו):

מצות לא תעשה מצוה קי הזהירנו ממכור שדה שהחרימו אותו בעליו ואפילו לגזבר שהופקד על ההקדש, והוא אמרו יתעלה כל חרם לא ימכר. ולשון ספרי לא ימכר לגזבר, וזה החרם הוא סתם חרמים.

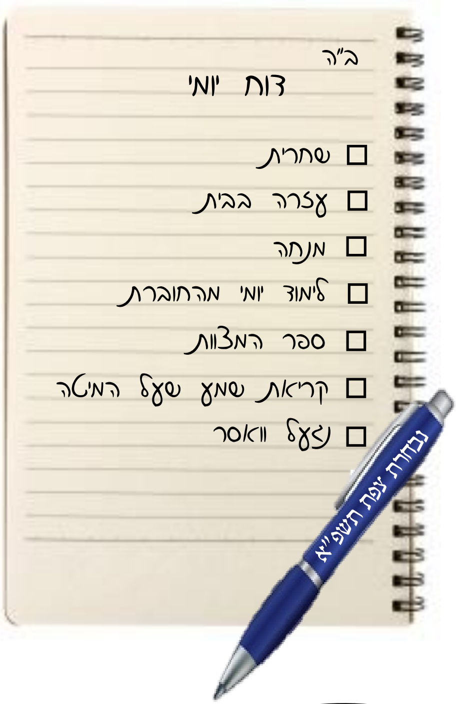

גאולה ומשיח

"כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו" (ישעיה ס, יב).
לעתיד לבוא תתגלה מציאותו האמיתית של כל נברא. לכן ייראה אז בגלוי אשר העולם ומלואו, לרבות אומות העולם, לא נבראו אלא בשביל ישראל. "בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ"- בשביל ישראל שנקראו ראשית (רש"י ר"פ בראשית).
מובן, איפוא, אשר "הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך"- שלא יממשו את מטרת בריאתם - יאבדו - מציאותם תתבטל בדרך ממילא.
(לקו"ש חלק כד עמ' 161)

כל העולם, וכל הגויים שבעולם, נבראו בשביל ישראל. בגאולה המהות הזו תתגלה, וממילא גויים שלא יעבדו את ה' יאבדו, כיוון שהם לא יממשו את המטרה שלשמה נבראו.

הנבחרת!

צפת תשפ"א

סיפור חסידי | דרגות בצבאות ה' יהודי מכפר חב"ד נכנס ליחידות עם בנו. הרבי פנה אל הילד ושאלו מהי דרגתו בצבאות ה'? הילד לא ידע מה להשיב, והרבי אמר לו: בצבאות ה' יש דרגות מקצין ועד אלוף. תשתדל ללמוד טוב ולהתנהג כראוי, עד שתגיע לדרגה הגבוהה ביותר. כשתגיע לדרגת אלוף תודיע לי

אגרות קודש

ב"ה, ט' מ"ח, תשי"ח

ברוקלין.

שלום וברכה!

במענה למכתבו ממוצש"ק.

בעת רצון יזכירו את זוגתו תחי' על הציון הק' של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע, שמתאים לכתבו זכה לשמוע מפיו המאמר הידוע ע"כ יאמרו המושלים בואו חשבון, ומובן שככל שיוסיף בתורה ומצותי', ועי"פ המבואר במרז"ל עה"פ בואו ונחשוב חשבונו של עולם, יתוסף בברכות השי"ת בהמצטרך בגשמיות וברוחניות.

ופשוט שמה שכותב במכתבו שאינו ראוי לכתוב כיון שאין בו כח לעמוד במלחמת היצר וכו' וכו' בודאי זוכר או עכ"פ ילמוד עתה בספר תניא קדישא איך שאפילו אלו שמלחמת היצר קשה היא בד' אמות שלהם, יכולת מלא ניתנה להם, לא רק לעמוד במלחמה אלא גם לנצחה (יעיין שם במקומות המצויינים במפתח הענינים בהוספה לספר התניא), ובפרט לאלו שזכו לראות פני צדיק ולשמוע דבריו, אשר דברי צדיקים חיים וקיימים ופועלים פעולתם, ובמכש"כ וק"ו בענינים רוחנים, והרי כולי עלמא מודים אפילו אינן יהודים שאי אפשר לעשות מיש אין (כי אם לשנות הצורה) עאכו"כ בענינים הרוחניים, ומכש"כ וק"ו בעניני תורה ומצותי'.

ועי"פ פתגם רבותינו נשיאנו הק' טובה פעולה אחת מאלף אנחות, הנה במקום להתאנח על עצמו וכו', אף שזה לפעמים נחוץ הוא, בודאי טוב יותר התחלת הפעולות להוסיף בתורה ומצותי' על מה שעשה עד עתה, ומובטחים הם להוסיף ברכות השי"ת להמתעסק בזה בהמצטרך.

ויהי רצון שהשי"ת ברחמיו המרובים ימשיך תוספת ברכה והצלחה גם על חשבון העתיד, ויבשר טוב בכל הנ"ל.

בברכה, בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א, מזכיר

צפת תשפ"א

ספר המצוות

מצות לא תעשה מצוה קיא הזהירנו מפדות סתם חרמי הארץ. והוא אמרו לא ימכר ולא יגאל. ולשון ספרי לא יגאל לבעלים. מה יעשה לו כשדה החרם לכהן תהיה אחוזתו. או יכול אע"פ שפירש לשם תלמוד לומר הוא. וכבר התבארו דיני מצוה זו כלומר שדה חרמי כהנים במסכת ערכין (דף כ"ח:) ושם נתבאר שסתם חרמים לכהנים. ושם נאמר חרמי כהנים אין להם פדיון אלא נתנין לכהן כתרומה. (שם, שם):

מצות לא תעשה מצוה רטו הזהירנו מזרוע כלאים. והוא אמרו יתעלה שדך לא תזרע כלאים, וכלאי זרעים אלו לא נאסר זריעתם אלא בארץ ישראל, ומי שזרעה שם חייב מלקות דאורייתא ובחוץ לארץ מותר. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת כלאים. (קדושים, כלאים פ"א):

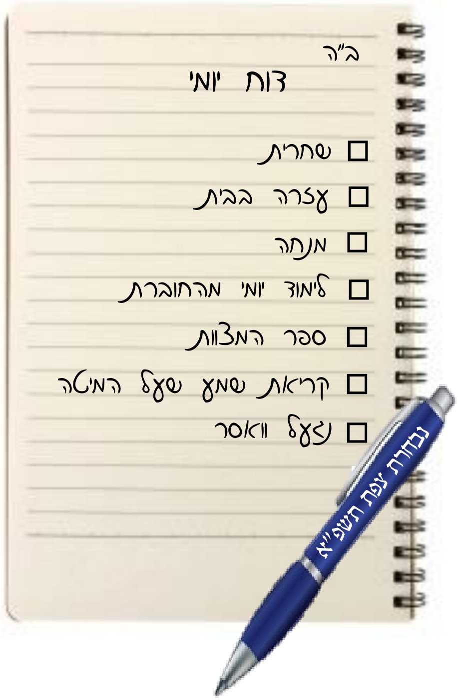

גאולה ומשיח

הכוונה של הירידה לגלות והפיזור לבין האומות היא – כדי שישראל יבררו את ניצוצות הקדושה שנפלו ונתפזרו בכל קצוי תבל. כאשר יהודי בא למקום הניצוץ ועובד עבודתו שם, הרי (בנוסף על בירור והעלאת הניצוצות) גם המקום שבו נמצאים הניצוץ (כל העולם כולו) מתהפך לקדושה.

זהו שאמרו רז"ל (פס"ר פ' ר"ח ושבת) "עתידה ארץ ישראל שתתפשט בכל הארצות": לאחר השלמת עבודת הגלות, כשכל העולם נכבש ונתהפך לקדושה, הרי קדושת ארץ ישראל תתפשט בכל הארצות.

בכל מקום שאני נמצאת – ברחוב, בספר או באוטובוס, ממתין לי ניצוץ קטן שמחכה שאברר אותו, ויחד איתו את המקום בו הוא נמצא. ולי, לי יש הזדמנות להכין עוד מקום לגאולה. להביא את קדושת ארץ ישראל גם לשם.

צפת תשפ"א

סיפור חסידי |.הדרגות והבריאות| חייל עם סמל

הורה שכתב לרבי כי בנו שנרשם לצבאות ה', נפצע בתאונת דרכים ומבקש את ברכת הרבי – זכה למענה בזה הלשון: להעלותו בדרגא בצבאות ה' ויתעלה בבריאות הגוף אזכיר עה"צ.

**

באחת הפעמים שחילק הרבי צדקה לילדים, שאל הרבי את אחד הילדים אם יש לו סמל של צבאות ה'. כאשר השיב הילד בשלילה, שאל אותו הרבי בחיוך: מדוע?

אגרות קודש

ב״ה, כ״ח תשרי, תשי״ח
ברוקלין.

שלום וברכה!

במענה למכתבו, בו כותב ראשי פרקים מאשר עבר עליו ובעיקר לאחרונה מפשיטת הרגל של אחת הפירמעס וכו׳ והנה פשוט אשר אין כל מקום ליאוש ח״ו ובפרט לאנשי דורנו זה אשר נשארנו כאודים מוצלים מאש ע״י נסי השי״ת בגלוי ממש, שעי״ז נתחזקה בשכלו של כל אחד יותר וביותר האמת המוחלטות אשר ממנו - השי״ת - לא יבצר כל דבר, אלא שרצה בורא העולם שיעשו כלים בדרך הטבע, ואז שולח ברכתו והצלחתו גם למעלה מדרך הטבע, וכמה שכתוב וברכך ה׳ אלקיך בכל אשר תעשה, אשר עפי״ז עצתי שישתדל בעניני מסחר או משרה דוקא באם תהיי בסוג שיכול לנצל כשרונותיו או ידיעותיו, ויעשה זה מתוך חוזק הבטחון, וכיון שעפ״י הנ״ל אין זה אלא כלי מובן שעליו להוסיף בעניני תורה ומצות, ויוסיף השי״ת נותן התורה והמצוה בברכותיו בהמצטרך לו, ובזה גם החלטתו להפריש יותר מעט ממעשר מהרוחים שלו לצדקה, ומה טוב שיתן מיד איזה סכום ע״ח הרווחים שימציא לו השי״ת בקרוב והרי זה משמש הוכחה על בטחונו בהזן ומפרנס לכל.

ע״פ המבואר בכ״מ, מזמנים המסוגלים לנתינת צדקה הוא בכל יום חול לפני תפלת הבקר. בטח יודע משלשת השיעורים השוים לכל נפש מתקנת כ״ק מו״ח אדמו״ר זצוקללה״ה נבג״מ זי״ע, בחומש תהלים ותניא הידועים ועכ״פ ישמור עליהם מכאן ולהבא.

בברכה בשם כ״ק אדמו״ר שליט״א , מזכיר

ספר המצוות

מצות לא תעשה מצוה רטז שהזהירנו מזרוע תבואה בכרם, וכן שאר ירקות, וזה המין מן הכלאים יקרא כלאי הכרם, והוא אמרו יתעלה לא תזרע כרמך כלאים. לשון ספרא לא תזרע כרמך מה אני צריך והלא כבר נאמר שדך לא תזרע וזה יכלול בלי ספק הכרם והזרעים, אמרו מלמד שכל מקיים כלאים בכרם עובר בשני לאוין. ודע שכלאי הכרם אינן אסורים מן התורה אלא בארץ לבד והוא לוקה מלקות דאורייתא בתנאי שיזרע חטה ושעורה וחרצן במפולת יד, אמנם הרכבת אילן לוקה עליו בכל מקום ואזהרה ממנה נכנסת תחת אמרו שדך לא תזרע כלאים. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת כלאים. (שם, שם):

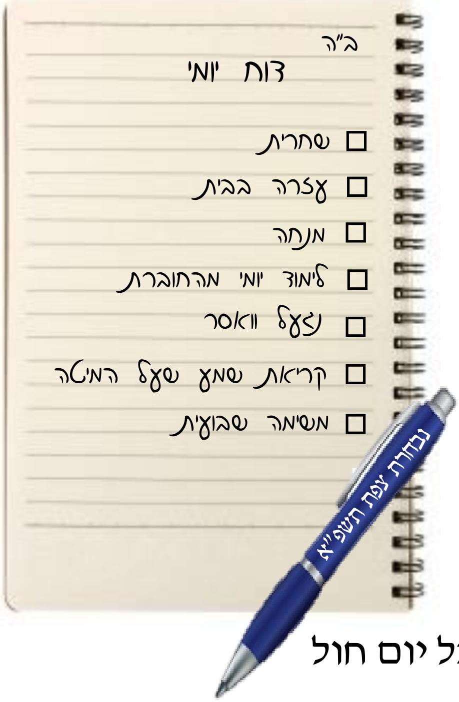

משימה שבועית:

'מזמנים המסוגלים לנתינת צדקה הוא בכל יום חול לפני תפלת הבקר'

אתרום צדקה לפני התפילה בשבוע הקרוב

גאולה ומשיח

אחד מצדיקי פולין דרש על הפסוק "אז יאמרו בגויים" (תהלים קכו, ב):
"אז יאמרו בגויים"- כשיבוא המשיח יאמרו אומות העולם "הגדיל ה' לעשות עם אלה" - הגדיל להפליא ה' לעשות עם בני ישראל.
ואנו נשיב להם שאכן "הגדיל ה' לעשות עמנו", ומדוע? משום ש"היינו שמחים"- בזכות השמחה.

עצוב? קשה? מעצבן? נכון. אבל אני זוכרת שהגאולה מגיעה ממש הרגע, בזכות השמחה! אז אני מדליקה לי ניגונים שמחים, שרה, רוקדת, שמחה ומשמחת את כל מי שסביבי.

סיפור חסידי | הרבי מעריך מאמץ.

לאחד השלוחים היתה תשוקה עצומה לנסוע לרבי, ומכיוון שהמצב הכלכלי לא איפשר לו לרכוש כרטיס טיסה, החליט לנסוע לפחות לשדה התעופה לראות איך חסידים נוסעים. משהגיע לשדה התעופה, פגש אותו יהודי אמיד וכששמע ממנו את מטרת בואו החליט לממן לו את הכרטיס. בו במקום נסעו שניהם לרבי. משנכנס השליח ל770 ראה אותו הרבי וחייך חיוך רחב.

אגרות קודש

ב״ה, כ״ט תשרי, תשי״ח

ברוקלין.

שלום וברכה!

במענה למכתבו משילהי תשרי, בו כותב אשר רוצה הוא להכנס ללמוד בישיבה, ובישיבת חב״ד (בהיות לפני זמן למד בישיבת חב״ד) בלוד, אלא שגילו כעת הוא כ״ב שנה.

ונכונה סברתו למאד מאד, כי הרי השנים בגילו הם שנות ההכנה והיסוד למשך כל ימי חיי האדם, ובאיש הישראלי הרי אשרו לא רק הרוחני אלא גם הגשמי תלוי ומיוסד בהתורה והמצוה ובהפנימיות שלהם אשר לזה מתקרבים ובמשך הזמן גם מכירים ומרגישים על ידי לימוד תורת החסידות והליכה בהדרכותי׳, שמזה מובן שככל ענין של הכנה הרי זהו ריוח בענין וריוח חשוב במאד, ולא ח״ו זמן שלא ניצלו אותו (כדבעי או עכ״פ במילואו), וכמו שמסיים במכתבו, אין דבר העומד בפני הרצון, כשילמוד במסירה ונתינה בודאי שיצליח בזה וגם יעזור לזה במשך כל ימי חייו בעניינים הרוחנים ובעניינים הגשמים.

ברכה לבשו״ט בכל האמור ולהצלחה בכל זה״

בשם כ״ק אדמו״ר שליט״א

מזכיר

צפת תשפ"א

ספר המצוות

מצות לא תעשה מצוה ריז שהזהירנו מהרבעת כלאי בהמה. והוא אמרו יתעלה בהמתך לא תרביע כלאים וכל זמן שירביע לוקה, ותנאי שירכיב בידו אבר הזכר בנקבה כמכחול בשפופרת. ובבאור אמרו (מציעא צ"א) במנאפים ובכלאים עד שיכנים כמכחול בשפופרת ואז ילקה. וכבר התבארו משפטי מצוה זו בפ"ח מכלאים. (שם, שם):

מצות לא תעשה מצוה ריח שהזהיר מעשות מלאכה בכלאי בהמה יחד, והוא אמרו לא תחרוש בשור ובחמור יחדו, וכל זמן שתעשה בהם מלאכה כגון חרישה או דישה וימשוך שניהם יחד לוקה מאמרו יחדו, רוצה לומר שלא יחבר שניהם יחד במלאכה אחת מהמלאכות. אמנם מן התורה אינו חייב מלקות אלא על שני מינין אחד בהמה טמאה ואחד טהורה. כגון שור וחמור, וכשחרש בהם או משכם יחד לוקה. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת כלאים. (כי תצא, שם)

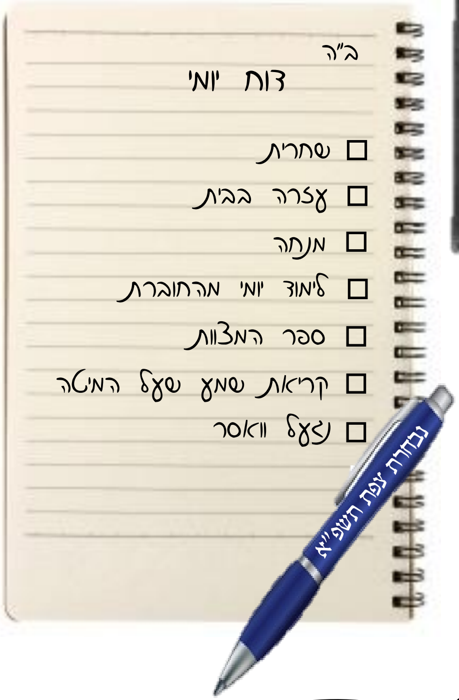

גאולה ומשיח

והרי המינוי דדוד מלכא משיחא כבר היה, כמו שכתוב (תהלים פט, כא): "מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו", צריכה להיות רק קבלת מלכותו על ידי העם, להתקשרות בין המלך והים בשליחות הגילוי.

...משיח צדקנו, (הוא) השליח ד"שלח נא ביד תשלח", כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ועל דרך זה ההמשך שמילא מקומו שלאחריו זה.

משיח כבר נמצא. הרבי פועל בעולם גאולה. מה שנשאר לנו לעשות זה פשוט לקבל את מלכותו כמלך המשיח, להתקשר, להתמסר.

צפת תשפ"א

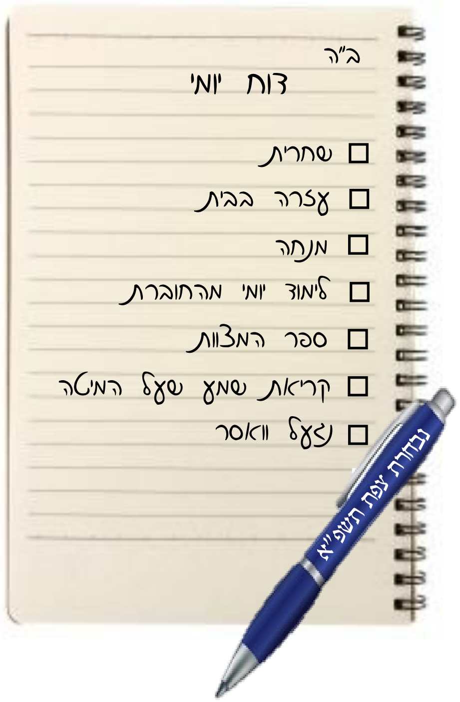

סיפור חסידי | ציור פניו

פעם אמר הרבי לאחד השלוחים ביחידות : כל אברך שראה את כ"ק מו"ח אדמו"ר, צריך בכל בוקר – לא חשוב אם לפני או אחרי ברכות השחר – ללכת לפינה, ולצייר לעצמו את פני קודשו, וזה ייתן חיות במה שצריכים.

אגרות קודש

ב״ה, יו״ד מ״ח, תשי״ח
ברוקלין.

הרה״ח אי״א
נו״נ עוסק בצ״צ
מו״ה יעקב
אליעזר שי׳
שלום
וברכה!

מאשרים קבלת מכתבו מכ״ו תשרי, בו כותב בקיצור הכי נמרץ, וגם זה רק בהנוגע להתועדות בשמחה תורה ושמע״צ, אף שבודאי כמה פעולות היו במשך שבועות שעברו בעניני יהדות והפצת המעיינות בכלל ובהנוגע למוסדות חב״ד אשר באוסטראליא בפרט, ולפלא שאין ידיעות עדיין בזה לא ממנו ולא משאר אנ״ש ואפשר עוד תתקבלנה, אף שעברו כמה שבועות מאז.

ויה״ר שתכה״י תהיינה בשו״ט מהרחבת הפעולות והגדלתן הן בכמות והן באיכות ושרכם של כל העוסקים ומשתדלים בזה מבואר הוא בכו״כ מקומות, ומובן שבראש הפעולות ויסודן הוא להגדיל מספר התלמידים-ות עסקנים בעניני חב״ד המשתתפים בשיעורים וכו׳, והרי רואים במוחש שכ״א מישראל יש למצוא בו נקודה, יותר נכון, כמה נקודות בעניני תומ״צ אשר ער הוא בו גם בגלוי, וכשממשיכים אותו לד׳ אמות של יראת שמים ע״ד ענין זה, הנה מצוה גוררת מצוה ומזמן לזמן מתקרב יותר, ונעשה שייך בעוד כמה ענינים, וק״ל.

בברכה לבשו״ט בטוב הנראה והנגלה בענינים הכללים וגם בעניניו הפרטים.

הייי! חיילת מחכה לך ד"ש מ...

הי... הי... את שומעת אותי?? היא לא שומעת... אוף. מה אני יכולה לעשות עוד? ניסיתי הכל... קראתי, חייכתי, כעסתי, איימתי, בכיתי בדמעות שליש, צרחתי במלוא גרוני ושוב ניסיתי בטובות... אבל כלום. פשוט אין תגובה. יווואוווו... מה אני אעשה?? מושקי הזאת ישנה לה בשקט ושלווה. לא מואילה בטובה לתת צומי לבריית פשוטה כמוני... תראו כולי רטובה מרוב דמעות. אני פשוט חייבת חייבתתת להגיד לה משהו. אולי אני אפיל את עצמי? ככה היא תתעורר. אחת, שתיים, ו-ש-לושש אוחחח נפלתי לתוך הנעגל וואסער. אוווופפף כמה פעמים ביקשתי ממושקי שתשים את זה בצד השני, שכשאני נופלת זה לפחות לא יהיה לתוך כזה קר ורטוב... עכשיו גם בבוקר מושקי לא תשים לב שבכיתי... היא תחשוב שאני רטובה מהמים... אוף אוף או- רגע... אני שומעת מישהו מדבר... הי זה מושקי, חח היא מדברת מתוך שינה (: מה היא אומרת?? מה??? הגאולה תבוא מתוך שמחה?? באמת?? יווווו אז אני חייבת לשמוח... טרילילילי וטרהלהלהלהלה מתוך שמחה תבוא הגאולהההה הי! יוווו מושקי התעוררה!!!! כנראה עשיתי רעש מידי חזק... אז טוב אני רצה אליה, לשמח גם אותה(: וכמובן להגיד לה מה שאני חייבתתת להגיד לה... ביייי!!!

הנבחרת! צפת תשפ"א

ספר המצוות

מצות לא תעשה מצוה מב הזהירנו מללבוש בגד ארוג בצמר ופשתים כמו שהיו לובשים כומרי ע"ז באותו הזמן. והוא אמרו לא תלבש שעטנז, וזה מפורסם היום אצל כומרי ע"ז במצרים. והעובר על לאו זה חייב מלקות. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת כלאים ובשבת וסוטה ומכות. (כי תצא, הלכות כלאים, פ"י):

מצות עשה מצוה קכ היא שצונו להניח פאה מהתבואות והאילנות והדומה להם, והוא אמרו יתעלה תעזוב אותם אחר זכרו הפאה. ונתבאר במסכת מכות (דף ט"ו:) שהפאה היא לאו הנתק לעשה. אמנם הלאו אמרו לא תכלה, והעשה אמרו תעזוב אותם. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת פאה, ודין תורה שלא תהא נוהגת אלא בארץ. (קדושים תהיו מתנות עניים פ"א):

מצות לא תעשה מצוה רי הזהיר שלא לקצור כל הזרע אבל ישאיר ממנו לעניים בקצה השדה. והוא אמרו לא תכלה פאת שדך. ולאו זה ניתק לעשה שהוא כשעבר וקצר כל הזרע יתן לעניים שעור הפאה מהדבר הנקצר. והוא אמרו לעני ולגר תעזוב אותם כמו שבארנו במצות עשה (ק"ך). והפאה נוהגת גם כן באילן כמו שנוהגת בשדה. ומצוה זו נוהגת בארץ ישראל לבד מן התורה. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת המחוברת לזה. (אמור, הלכות מתנות עניים פ"א):

גאולה ומשיח

...ועוד ועיקר - שזה מביא מיד לתכלית השלימות - הגאולה האמיתית והשלימה, בפשטות ובגשמיות.. ובאופן שזה פועל על העבר, דאע"פ שברגע זה ממש הרי משיח עדיין לא בא, הנה כאשר יגיע ברגע שלאחרי זה - הוא יחדש (ישנה) (על ידי הכנסת האל"ף דאלופו של עולם) גם את הרגעים שלפני זה (ד"גולה") שיהיו חלק מהגאולה.

(ערב ראש השנה ה'תשנ"ב)

בגאולה, משיח יהפוך גם את הרגעים האלו, הרגעים של הגלות, לרגעים של גאולה.

אז מה אני עושה עכשיו, כדי שזה יקרה כמה שיותר מהר?

צפת תשפ"א

סיפור חסידי | התקשרות דו סטרית

היה סטודנט יהודי, ממוצא חב"די, שרצה ללכת ללמוד באחת האוניברסיטאות בארה"ב. באותה תקופה הרבי התבטא בחריפות נגד תופעות שונות שהיו באוניברסיטאות בארה"ב, והסטודנט שהיה בדילמה, כתב לרבי שמאחר והוא חסיד של הרבי אזי הוא לא יכול לעשות נגדו וללכת בכל זאת ללמוד באוניברסיטה בה הוא כל כך רוצה ללמוד. לכן הוא מציע רעיון מקורי: במשך ארבע שנים הקרובות בלבד הוא לא יהיה חסיד של הרבי, ובכך תיפתר הבעיה... הרבי השיב לו: "אם ההתקשרות בין רבי לחסיד הייתה חד סטרית – אז הרעיון שלך היה טוב; אך מאחר והתקשרות בין רבי לחסיד היא דו-סטרית גם אם תנתק עצמך מהרבי – הרבי לא ינתק אותך ממנו"

אגרות קודש

ב״ה, ט״ז מ״ח, תשי״ח
ברוקלין.
שלום וברכה!

במענה למכתבו מעש״ק, מבקש ברכה להצלחה בלימודו וכו׳, ואף שיש לו רצון וכו׳, אבל אין לו חשק וכמו שלוקח ממנו וכו׳.

והנה אי אפשר שיוקח ממנו החשק ח״ו כיון שזהו ציווי בורא עולם ומנהיגו בפועל שכאו״א מישראל יהי׳ לו חשק ורצון גמור לקיום כל האמור בתורתו הק׳, וענין תלמוד תורה הרי שקול כנגד כולם, אלא שדמיון הנ״ל הוא גם כן מתחבולות היצר הרע הממציא תחבולות שונות ומשונות בכדי להחליש את האדם בעבודתו לקונו, ואינו נמנע גם מענינים של שקר ותרמית, שזה עצמו צריך לעורר תוספת כח בהאדם להלחם נגדו, מלחמה ע״י ענין של היחס הדעת, שפירושו לא להכנס עמו בכלל בפלפולים ושקו״ט כי אם בפתגם קצר שאין זמן לפלפולים כיון שעבד הוא לממה״מ הקב״ה ועסוק במילוי ציווי אדונו הוא הקב״ה, ועיין ג״כ בתניא בכ״מ עצות היעוצות להנ״ל, וחקוקה תהי׳ בלבו הודעת חז״ל יגעת ולא מצאת אל תאמין.

בברכה לתלמוד תורה בהתמדה ושקידה וקיום המצות בהידור,
בשם כ״ק אדמו״ר שליט״א

צפת תשפ"א

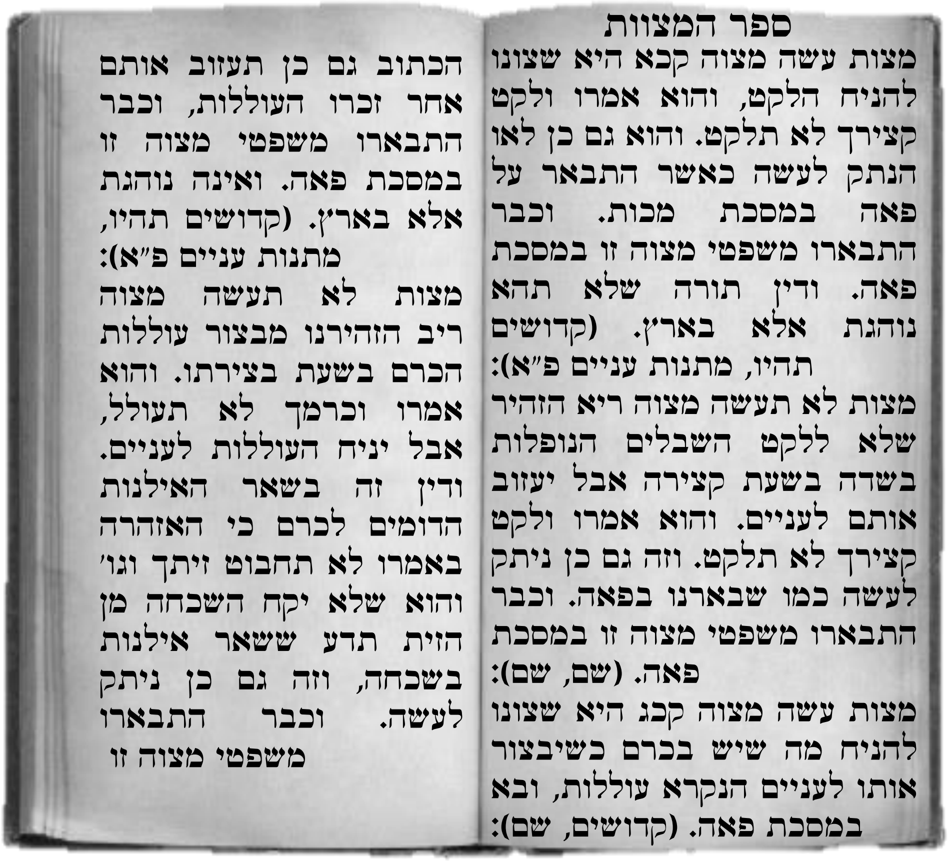

ספר המצוות

מצות עשה מצוה קכא היא שצונו להניח הלקט, והוא אמרו ולקט קצירך לא תלקט. והוא גם כן לאו הנתק לעשה כאשר התבאר על פאה במסכת מכות. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת פאה. ודין תורה שלא תהא נוהגת אלא בארץ. (קדושים תהיו, מתנות עניים פ"א):

מצות לא תעשה מצוה ריא הזהיר שלא ללקט השבלים הנופלות בשדה בשעת קצירה אבל יעזוב אותם לעניים. והוא אמרו ולקט קצירך לא תלקט. וזה גם כן ניתק לעשה כמו שבארנו בפאה. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת פאה. (שם, שם):

מצות עשה מצוה קכג היא שצונו להניח מה שיש בכרם כשיבצור אותו לעניים הנקרא עוללות, ובא במסכת פאה. (קדושים, שם):

הכתוב גם כן תעזוב אותם אחר זכרו העוללות, וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת פאה. ואינה נוהגת אלא בארץ. (קדושים תהיו, מתנות עניים פ"א):

מצות לא תעשה מצוה ריב הזהירנו מבצור עוללות הכרם בשעת בצירתו. והוא אמרו וכרמך לא תעולל, אבל יניח העוללות לעניים. ודין זה בשאר האילנות הדומים לכרם כי האזהרה באמרו לא תחבוט זיתך וגו' והוא שלא יקח השכחה מן הזית תדע ששאר אילנות בשכחה, וזה גם כן ניתק לעשה. וכבר התבארו משפטי מצוה זו

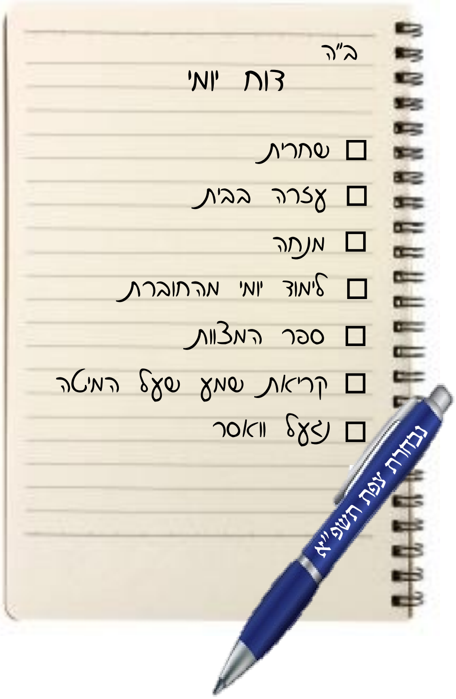

גאולה ומשיח

ובפשטות - שלא זקוקים להפסק, חס ושלום, בין "כל ימי חייך" ו"ימות המשיח" (כמו שהיה אצל בני ישראל בכל הדורות שלפני דורנו זה).. מכיון שהגאולה באה תיכף ומיד ממש ברגע זה ובמקום זה, כך שהרגע האחרון דהגלות נעשה רגע ראשון דהגאולה.

ומ"ימי חייך" בזמן הזה ובמקום הזה, בלי שום הפסק כלל, ח"ו, (גם אם הוא כבר מבוגר משבעים שנה וביוצא בזה), הוא עובר - מיד בתכלית השלימות, "ראובן ושמעון נחתין ראובן ושמעון סלקין", בהמשך ד"כל ימי חייך בימות המשיח", וחיים נצחיים שיהיו אז. (משיחת פרשת שמות ה'תשנ"ב)

הדור האחרון לגלות והראשון לגאולה. בלי שום הפסק עוברים לחיים נצחיים. מילים ברורות. משמעות ברורה עוד יותר.

הרבי חי וקיים בגוף גשמי! בא וגואל אותנו תיכף ומיד ממש!

צפת תשפ"א

סיפור חסידי | בשביל זה אני פה!

הרבי שאל פעם אישה אחת מדוע בעלה לא כותב על עניני פרנסה. האישה אמרה שבעלה לא רוצה לגזול את הזמן היקר של הרבי. חייך הרבי ואמר: בשביל זה אני פה..

ספר המצוות

מצות עשה מצוה קכד היא שצונו להניח מה שיפול ויתפרד מן הענבים בבצירתם לעניים. והוא אמרו יתברך ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזוב אותם. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת פאה. ואינה נוהגת מן התורה אלא בארץ. (קדושים תהיו, מתנות עניים פ"א):

מצות לא תעשה מצוה ריג הזהיר שלא לקבץ הגרעינים שיפלו בכרם בשעת בצירה אבל יעזבם לעניים. והוא אמרו ופרט כרמך לא תלקט וגו', וזה גם כן ניתק לעשה. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת פאה. (שם, שם):

מצות עשה מצוה קכב היא שצונו להניח עומר השכחה, והוא אמרו ושכחת עומר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה, הנה אמרו יהיה הוא הצווי להניחו והוא עשה כמו שאמר בלקט ופאה תעזוב אותם שהוא עשה כמו שבארנו וזו אינה נוהגת מן התורה אלא בארץ. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת פאה. (כי תצא, מתנות עניים פ"א):

מצות לא תעשה מצוה ריד הזהירנו מקחת עומר השכחה. והוא אמרו ושכחת עומר בשדה לא תשוב לקחתו והשכחה נוהגת בין בתבואה בין באילן. וזה ניתק לעשה שאם עבר ולקחה חייב להשיבה לעניים. והוא אמרו לגר ליתום ולאלמנה יהיה. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת פאה. ודע כי השרש אצלנו שכל מצות לא תעשה שיש בה קום עשה כשקיים עשה שבה אינו לוקה, ואם לא יקיימהו לוקה, דמיון זה הפאה אם קצר אותה אינו חייב מלקות מיד שקצר אבל יש לו להשיב השבלים, וכן אם דש אותם וטחן החטים ולש הקמח יתן מהבצק מה שראוי עליו מן הפאה, ואם קרה שנאבדה אותה החטה בכללה או נשרפה לוקה, כי לא קיים עשה שבה, וכל שכן כשבטלו בידים כמו שאכל את החטה כלה. ולא תחשוב שאמרם בגמרא מכות (דף ט"ז) אנו אין לנו אלא זאת ועוד אחרת והתבאר שאותה האחרת היא הפאה יחייב עליה דין זה אמנם בפאה לבד. אבל כי ענין האחרת רוצה בו הפאה וכל מי שדינו דין פאה הפרט והשכחה והלקט והעוללות כל אחד מהם לאו שיש בו קום עשה, ואפשר בו מה שאפשר בפאה מן קיימו ולא קיימו בטלו ולא בטלו, כי הכתוב שממנו למדנו שהפאה יש בה קום עשה הוא אמרו יתעלה לעני ולגר תעזוב אותם וזה בא על הפאה והלקט והעוללות אמר לא תכלה פאת שדך ולקט קצירך וכרמך לא תעולל ופרט כרמך, ואמרו גם כן בעומר השכחה לא תשוב לקחתה, ואחר שמצאנו לשון בגמרא שהפאה הוא לאו הניתק לעשה והביאו ראיה על עשה שבה מאמרו לעני ולגר וכו', הוא ראיה שאלו החמשה לאוין הן לאו הניתק לעשה וכל זמן שמקיים עשה שבה כמו שזכרנו אינו לוקה, וכשהיה בלתי אפשר קיום עשה שבה לוקה, וכל זמן שיהיה אפשר לקיימו ואף על פי שאינו מקיימו עדיין אינו לוקה אבל נצוה אותו לקיימו לבד עד שנדע שכבר עבר האזהרה ולא השאיר לו דרך אפשרות לקיים עשה שבה ואז הוא לוקה, ושמע זה הענין והבן אותו. (כי תצא, שם):

גאולה ומשיח

בית ראשון ובית שני נחרבו ע"י ברזל ולכל ברזל מושלם בבית המקדש. מה שאין כן מקדש העתיד, בית נצחי שלא שייך בו חורבן - לא שייך בו חשש מענין של ברזל דלעומת זה, כיון שלעתיד לבוא תתבטל מציאות הברזל דלעומת זה. ובמילא יכול וצריך להיות בניינו גם בברזל, כדי להדגיש את העילוי והשלימות בהפיכת הברזל שהחריב בית המקדש לברזיל בהבנין בבית המקדש.

(משיחת פרשת וישלח ה'תשנ"ב)

בית מקדש נצחי. גאולה שאין אחריה גלות. אין חשש מהלעומת זה... מהיפך הקדושה. וואו!
כבר לא יכולה לחכות...

אגרות קודש

ב״ה, ט״ז מ״ח, ה׳תשי״ח
ברוקלין, נ.י.
מרת לאה שתחיי פורת
ברכה ושלום!

מכתבה נתקבל לעתו, ונהניתי לקרוא בו ע״ד התכנית המיוחדת שסדרה על חסידי כפר חב״ד, ות״ח על שימת הלב להודיעני מזה.

בטח למותר להדגיש את הזכות והאחריות שעל כל אחד ואחת לנצל כל אפשריות לחזק ולעודד את אחב״י ברוח התורה והמסורה, וככל אשר השידור אין לו הגבולות ואפשר להגיע על ידו אפילו מעבר לגבולין וכו׳, וחשוב הוא מאד איך מנצלים כח זה. ומובן שאין מספיק מה שאין משתמשים בו לדבר שאינו רצוי, אלא צריך לנצלו באופן חיובי ובמדה הכי גדולה, והוא חיזוק החיים היומיומיים בדרך התורה והמצוה, שבזה תלוי קיומו של עמנו אשר רבות עברו עליו ויצא בשלום אך ורק הודות לדבקותו באלקים חיים ובתורת חיים, ומכאן הוכחה מוחלטת שהתורה והמצוה המסורתית הן הן עצם חיות עמנו בני ישראל בכל מקום שהם ובכל דור ודור, ובזה סוד קיומו. ואשרי אדם המנצל כל אפשריותיו ויכלתו להחזיק ולהפיץ אור החיים הזה.

ואחתום בברכה אשר גם היא בתוך סגל העובדים בשירות השידור ינצלו את כל אפשריותם בכיון האמור ויצליחו בזה בכבוד ובברכה לבשורות טובות,

בשם כ״ק אדמו״ר שליט״א מזכיר

צפת תשפ"א

סיפור חסידי | כי הוי' אש אוכלה

משפיע אחד אמר לרבי שרוצה לשתות הרבה משקה בשביל להתחמם. גער בו הרבי ואמר: אם רוצים להתחמם יש ללמוד הרבה חסידות, שזהו "כי הוי' אש אוכלה" – עי"ז אפשר להתחמם כדבעי

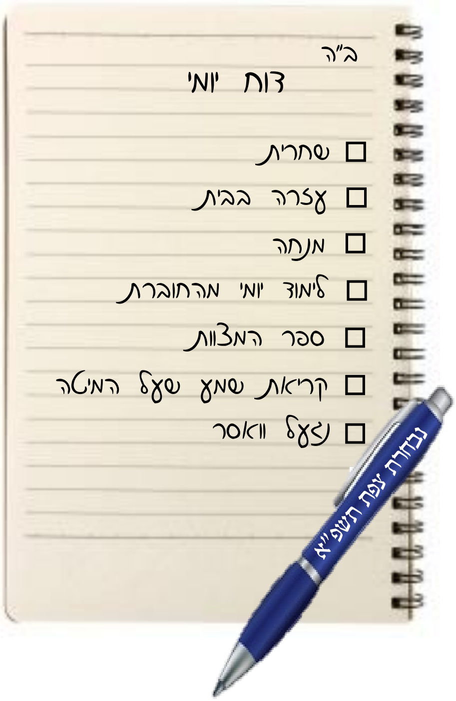

ספר המצוות

מצות עשה מצוה קל היא שצונו להוציא מעשר עני בכל שנה שלישית מהשמטה, ומהשלישית אשר אחר כל שלישית כלומר הששית שבכל השמטה גם כן, והוא אמרו יתברך מקצה שלש שנים תוציא וגו', וזה גם כן אינו חובה אלא בארץ ישראל מן התורה. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת פאה ומעשרות וקצת שאלות מהם מפוזרות במקומות רבים משאר מסכתות זרעים ומסכת מכשירין וידים. (ראה אנכי, זרעים הלכות מתנות עניים פ"ו):

מצות עשה מצוה קצה היא שצונו לעשות צדקה ולחזק החלשים ולהרחיב אליהם. וכבר בא הצווי במצוה זו במלות מתחלפות, אמרו יתעלה פתוח תפתח את ידך וגו' אמר והחזקת בו ואמר וחי אחיך עמך, והכוונה באלו הלשונות כולם אחת והוא שנעזור אותם ונחזקם די ספוקם. וכבר התבארו דיני מצוה זו במקומות רבים בכתובות ובבא בתרא, ובאה הקבלה בזו שאפילו עני המתפרנס מן הצדקה חייב במצוה זו כלומר הצדקה אם למי שלמטה ממנו אם לדומה לו ואפילו בדבר מועט. (ראה אנכי, הלכות מתנות עניים פרק ו'):

מצות לא תעשה מצוה רלב הזהירנו שלא למנוע צדקה והרחבה מאחינו מהאביונים אשר נדע עניים ויכלתנו להחזיק להם. והוא אמרו לא תאמץ את לבבך, וזה אזהרה מלקנות מדת הכילות ואכזריות. (שם, הלכות מתנות עניים פ"ט):

צפת תשפ"א

גאולה ומשיח

ידוע מרז"ל אשר משיח - מנחם שמו, וגם מענגת, בגימטריא "צדק" [כידוע בנוגע שמו של אדמו"ר "הצמח צדק"- גימטריא דשמו "מנחם מענדל"], ש"צדק"(וגם "צמח") הוא שמו של משיח.

(משיחת פרשת תרומה ה'תש"נ)

הרבי מלך המשיח. זהו. פשוט צריך לקבל את זה, להכריז את זה ולפרסם את זה. יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

אגרות קודש

ב״ה, ז׳ אלול, תשי״ד
ברוקלין.

שלום וברכה!

במענה על מכתבו בו כותב שאינו מרגיש חיות בלימוד החסידות ושואל עצה בזה.

והנה בטח ידוע לו מרז״ל אשר קבלת התורה היתה דוקא ע״י הקדמת נעשה לנשמע - שפירושו הבנה וחיות (כי אם כפשוטו הרי אי אפשר לעשות קודם השמיעה לדעת מה לעשות), ובמילא אין להתפעל אם מנסים גם אותו בזה וח״ו לא להתרפות עי״ז מהלימוד כי כל ענין נסיון הוא כמו שנאמר שהוא לדעת הישכם אוהבים את ה׳ אלקיכם. יהי׳ נזהר בטבילת עזרא ויאמר בכל יום אחר התפלה השיעור תהלים - כפי שנחלק התהלים לימי החדש - כתקנת כ״ק מו״ח אדמו״ר זצוקללה״ה נבג״מ זי״ע, וקודם התפלה יפריש פרוטה לצדקה ויעשה צדקה בסביבתו על ידי שישפיע עליהם בקירוב לבם לאבינו שבשמים בודאי יסייעוהו עי״ז להסיר ממנו העלמות והסתרים עד שירגיש ולא רק שידע האור כי טוב הגנוז בתורה בכלל ובתורת החסידות בפרט.

המחכה לבשו״ט ובברכת כוח״ט.

בשם כ״ק אדמו״ר שליט״א,

מזכיר

צפת תשפ"א

סיפור חסידי | הרגישות של הרבי

אחד שנכנס ליחידות בפעם הראשונה, שהה שם למעלה מ40 דקות בקודש פנימה. המזכיר דפק ונכנס להודיע שהגיע הזמן לצאת. חייך הרבי ואמר לו: הוא לא רוצה שתלכו, הוא רק רוצה שתבואו בפעם

אגרות קודש

ב״ה, ח״י מ״ח, תשי״ח

ברוקלין.

ברכה ושלום!

מאשרים קבלת מכתבה מי״א חשון, ומובן שפליאה סיום מכתבה שבקשר לנשי חב״ד אינה רואה למעשה מה שיש לה להוסיף או לעשות.

והלא כל הארץ הקדושה לפני נשי חב״ד, כי בעניני קדושה ככל שיהי׳ המצב טוב, תמיד יש מקום לעשות ולהוסיף, כיון שקדושה אין סופית היא וכו׳, אבל ידוע מאמר חז״ל אין צועקין על העבר, וכיון שממשיכה שתתבונן לדעת מה שתוכן לעשות בזה במה שנוגע לבא, הנה זהו העיקר מה שנוגע עכשיו.

ויהי רצון שהנ״ל יביא להרחבת פעולות נשי ובנות חב״ד בכמה וכמה שטחים, כיון שהכרח השעה הוא, ואין לך דבר העומד בפני הרצון.

בברכה,

בשם כ״ק אדמו״ר שליט״א

מזכיר

ספר המצוות

מצות עשה מצוה קכו היא שצונו להוציא תרומה גדולה. והוא אמרו יתברך ראשית דגנך תתן לו. ומצוה זו אינה נוהגת מן התורה אלא בארץ ישראל. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת תרומה. (שופטים ושוטרים, הלכות תרומה פ"ב):

מצות עשה מצוה קכט היא שצוה ללוים להוציא מעשר מן המעשר שיקחו מישראל ויתנוהו לכהנים, והוא אמרו ואל הלוים תדבר ואמרת אליהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר וגו'. ובאר הכתוב שזה המעשר נקרא תרומת מעשר וינתן לכהן. ובאר הכתוב שזה המעשר ילקח אם מן הטוב שבו ואם מן היפה שבו באמרו מכל חלבו שהם חוטאים אם לא יוציאוהו מן הטוב. והוא אמרו יתברך ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו, וזה הלאו שלילת החיוב הוא אמרו לא תשאו עליו חטא כשיוציאוהו מן היפה ויורה זה כשיוציאוהו מן הרע יחטאו, וזה ענינו בענין לאו הבא מכלל עשה שאינו נמנה עם הלאוין כלומר אחר שהוא צוה להוציאו מן היפה הורה שלא יוציאוהו מן הרע. ולשון ספרי מנין אתה אומר שאם הוציאו אותו שלא מן היפה שהם בנשיאת עון תלמוד לומר ולא תשאו עליו חטא. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת תרומות ומעשרות ובמקומות מדמאי. (ויקח קרח, הלכות מעשר פ"א):

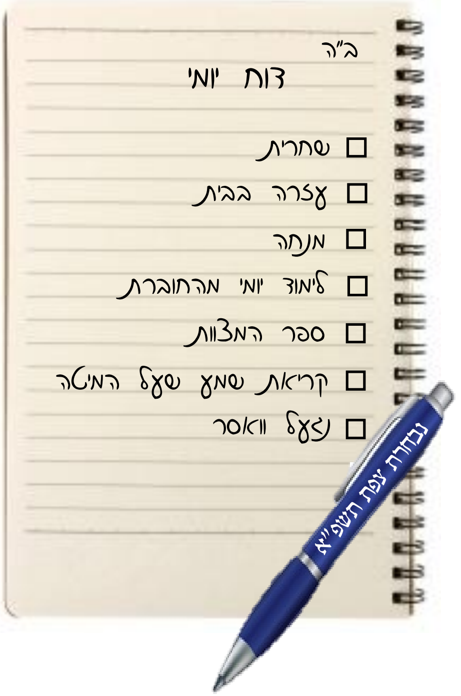

גאולה ומשיח

ובפשטות שתיכף ומיד ממש מתקיימת בקשת יעקב לישב בשלווה (בשם ועבור והשלימות כביכול כל ישראל) בפועל ובגלוי ונתקיים "אך צדיקים גו' ישבו ישרים את פניך", בבית המקדש השלישי.
ושם תיערך ההתוועדות הגדולה דחנוכת בית המקדש השלישי במעמד כל בני ישראל - "כל יושביה עליה".

(משיחת פרשת וישלח ה'תשנ"ב)

לעצום את העיניים, לדמיין את הסעודה הגדולה הזו... כל עם ישראל. ביחד. בהתוועדות אחת גדולה. בבית המקדש השלישי...

צפת תשפ"א

סיפור חסידי | כל אחד יכול!

קבוצת סטודנטים יהודים נכנסה פעם לחדרו של הרבי כדי לשמוע את דעתו בסוגיות שונות שהעסיקו אותם. הסטודנטים שאלו שאלות בנושאי יהדות, אמונה ומדע וכדומה, והרבי השיב. לקראת סוף הפגישה, שאל אחד הסטודנטים: "האם נכון מה שאומרים כי לרבי יש כוחות על- טבעיים"? דממה מתוחה השתררה לרגע בחדר למשמע השאלה הנועזת. הרבי השיב בפשטות: "לאמיתו של דבר, בכל יהודי קיים פוטנציאל של שליטה על הטבע. בכל יהודי יש נשמה אלוקית הקשורה בבורא האין-סופי. על-ידי התורה והמצוות יכול האדם להתחבר עם הבורא, להתרומם מעל מגבלות הטבע ולחולל דברים הנחשבים פלאיים. השאלה היא רק באיזו מידה הוא מביא יכולת זו, שקיימת בו, לידי מימוש".

אגרות קודש

ב"ה, ט"ז כסלו תשכ"ו

ברוקלין.

האברך..שי'

שלום וברכה!

במענה למכתבו מיום י"א כסלו בקשת ברכה - פ"נ.

כיון שהובטחנו יגעת ומצאת, הנה ילמוד בהתמדה ושקידה נגלה וחסידות ועד לאופן שהתורה קוראה לזה יגיעה והלימוד יביא לידי מעשה קיום המצות בהידור. ואז תקוים ההבטחה - ומצאת (גם בענין זיכוך הלב והמוח-שכלי, אלא שאמר הכתוב : מעט מעט אגרשנו גו').

בברכה לבשו"ט בהאמור,

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א

ש.מ. סימפסון - מזכיר

ידועה הוראת כ"ק מו"ח אדמו"ר : כשם שחובה על האדם לדעת חסרונות שבו, כך עליו לדעת המעלות שבו. וק"ל.

ספר המצוות

מצות לא תעשה מצוה קנד הזהיר מהקדים חקי הזרע קצתם על קצתם אבל יוציאם כסדרן, ובאור זה החטה דרך משל כשזרוה היא טבל יוציא ממנה תחלה תרומה והיא חלק מחמשים ואח"כ יוציא מהנשאר מעשר ראשון ואח"כ יוציא מעשר שני מהנשאר ותנתן תרומה גדולה לכהן והמעשר ראשון ללוי ומעשר שני יאכל לבעלים בירושלים, ועל זה הסדר ראוי שיעשה, ובאה האזהרה מהקדים מה שראוי לאחר ומלאחר מה שראוי להקדים מאמרו מלאתך ודמעך לא תאחר כאילו יאמר לא תאחר ממלאתך ודמעך מה שראוי להקדימו. ובמשנת תרומה (פ"ג) המקדים תרומה לבכורים ומעשר ראשון לתרומה ושני לראשון אע"פ שהוא עובר בלא תעשה שנאמר מלאתך ודמעך לא תאחר מה שעשה עשוי. ובמכילתא מלאתך אלו הבכורים הניטלים מן המלאה ודמעך זה תרומה לא תאחר שלא תקדים שני לראשון ראשון לתרומה תרומה לבכורים [כו', מכאן אמרו המקדים תרומה לבכורים ומעשר ראשון לתרומה], ומעשר שני לראשון אע"פ שהוא עובר בלא תעשה מה שעשה עשוי. וכבר התבאר בפ' ראשון מתרומה שהמקדים אינו לוקה. (משפטים, הל' תרומות פ"ג)

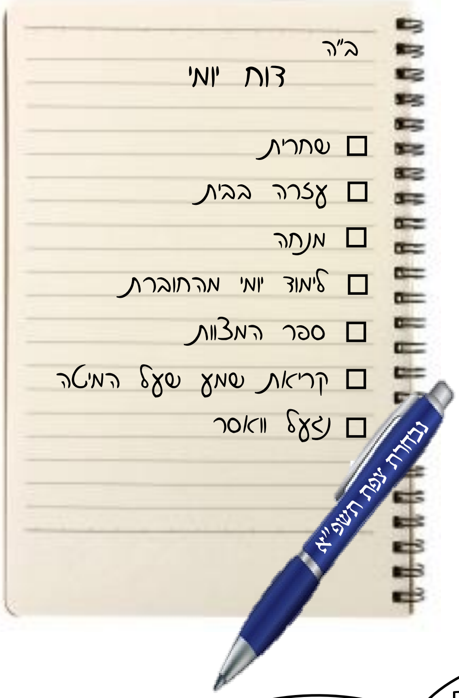

גאולה ומשיח

כל יהודי, אנשים נשים ואפילו טף, יש לו אחריות להוסיף בעבודתו ולהביא את משיח צדקנו בפועל ממש!

..והנה מתבטאת עבודה זו - הרי זה גם כן בפשטות:

בהוספה בתורה ומצוות, בלימוד התורה - נגלה בתורה ופנימיות התורה ובקיום המצוות בהידור.

(משיחת פרשת תזריע מצורע ה'תנש"א)

שלך אחריות בידיים – להביא את הגאולה. והרבי נותן לך את הדרך, אז למה את מחכה?! קחי החלטה טובה. הוסיפי בלימוד עניני משיח וגאולה – הדרך הישירה והקלה...

צפת תשפ"א

סיפור חסידי | על פי שולחן ערוך

ר' ראובן דונין כתב פעם לרבי שכל מה שהרבי יורה לו לעשות – הוא מוכן לעשות, על מנת שיהיה לקירוב ולזירוז הגאולה, לאחר זמן יצא פתק שנשא ג' מילים: "עפ"י שולחן ערוך"...

אגרות קודש

ב"ה, יו"ד מנ"א, תשי"ד
ברוקלין.

צעירי אגודת חב"ד אשר באה"ק ת"ו סניף לוד, ד' עליהם יחיו

שלום וברכה!

בנועם קבלתי מכתבם מכ"ח תמוז בו כותבים ע"ד יסוד סניפם ובחירת הועד.

הנה יה"ר מהשי"ת, אשר חפץ ה' בידם יצליח להפיץ תורת החסידות הדרכותי' ומנהגי' - בסביבתם הקרובה וגם בסביבתם היותר רחבה, אשר הפצה זו תביא אור וכח וחיות נוספים גם בלימוד הנגלה וקיום המצות בהידור, וכמובן מלשון זהר הק' (חלק ג' קנ"ב עמוד א) שקורא זה בשם נשמתא דאורייתא, שככל שמציאות הנשמה מתבלטת יותר ונראית יותר - מתוסף ג"כ בחיות הגוף בכללותו, ובחיות כל אבר ואבר ממנו.

והנמשל מובן. וע"פ מרז"ל לא המדרש עיקר אלא המעשה, הנה בודאי ימשיכו את כל הנ"ל במעשה בפועל, היינו - הפצה בפועל בהנוגע לאחרים, והמשכת החסידות שלהם - בנוגע לעצמם - במעשה ממש.

ויה"ר, שמתאים ללשון המדויק חפץ ה', שחפץ ה' הוא פנימיות הרצון ; תענוג - הרי תהי' גם התעסקותם בחפץ פנימי, אשר פעולות הנעשות מתוך ענג אמיתי - מצליחות ביותר.

בברכת הצלחה בעבודתם בקדש,

מ. שניאורסאהן

הנבחרת!
צפת תשפ"א

ספר המצוות

מצות לא תעשה מצוה קלג שהזהיר כל זר מאכול תרומה. והוא אמרו כל זר לא יאכל קדש, ורצה בקדש זה תרומה ובכורים שהם נקראים תרומה כמו שאבאר, וזה רצה באמרו כל תרומה ואם אכל תרומה בזדון חייב מיתה בידי שמים ואינו חייב תוספת חומש אלא בשוגג כמו שהתבאר בתרומה בפרק ז' (משנה א) וסנהדרין (דף פ"ג) בט' מחוייבי מיתה בידי שמים ובכללם זר שאכל תרומה, ושמו ראית זה ומתו בו כי יחללוהו ואחריו וכל זר לא יאכל בו, ובשני מבכורים אמר התרומה והבכורים חייבין עליהן מיתה בידי שמים וחומש ואסור לזרים ורב חולק על אלו המשניות כלן ואמר זר שאכל תרומה לוקה וידוע כי רב תנא הוא ופליג. וכבר בארנו בחבורנו בפירוש המשנה שכל מחלוקת שלא יתחייב מחלוקת במעשה אלא בסברא לבד לא אפסוק בו הלכה ולא אומר הלכה כפלוני לפיכך לא אומר הלכה כרב ולא הלכה כסתם משנה כי לדברי הכל לוקה כמו שבארנו שכל מחוייב מיתה בידי שמים על אחד מהלאוין לוקה כמו שבארנו בהקדמת זה המאמר. וכן כל מועל בקדשים במזיד לוקה בלא ספק, והוא אמרם על מופלא סמוך לאיש שהקדיש אמרו (נדה מ"ו:) הקדיש ואכלו אחרים רבי יוחנן וריש לקיש אמרי תרווייהו לוקין. (אמור, הלכות תרומה פ"ו):

מצות לא תעשה מצוה קלד שהזהיר תושב כהן ושכירו מלאכול תרומה, והוא אמרו תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש. ואם אכל דינו כדין שאר זרים. (שם, שם):

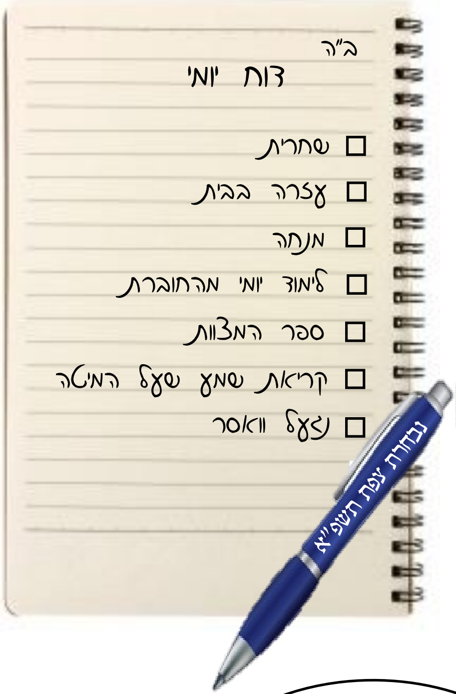

גאולה ומשיח

...ועוד והוא העיקר - שכן תהיה לנו (ביאת משיח) בפועל ממש, ליצירה מזה, שכבר היתה לנו בלשון עבר, בפרט על פי הפתגם הידוע של רבותינו נשיאנו על דבר הפירסום דביאת המשיח בעיתונים, כפי שנתקיים בפועל ממש בתקופה האחרונה שנתפרסם בכמה וכמה עיתונים בעולם כולו (ויש להוסיף ולפרסם עוד יותר)-
ש"הנה זה (המלך המשיח) בא" ותיכף - וכבר בא - בפועל ממש, למטה מעשרה טפחים, ובגלוי לעיני כל באי עולם, ועל אחת כמה וכמה "לעיני כל ישראל", ותיכף ומיד ממש.
(משיחת פרשת ניצבים וילך ה'תנש"א)

צריך לפרסם לכל אנשי הדור שיש משיח בעולם, שבא וגואל אותנו ממש ברגע זה. יש לנו אוצר בידיים, ואסור לנו להשאיר אותו לעצמינו. אנחנו חייבות ללכת ולספר לכל העולם...

צפת תשפ"א

סיפור חסידי | איך יבוא משיח?

בשנות הנשיאות הראשונות, עברו כמה יהודים ליד חדרו של הרבי ודיברו על ביאת משיח – באיזה אופן זה יהי', תוך כדי כך יצא הרבי מחדרו בפתאומיות מבלי שיהיו מוכנים לכך, והפטיר: כך הוא יבוא!

משימה שבועית

משיח מגיע ממש כל רגע! זה הזמן להתכונן, ולהיות מוכנה לרגע ההתגלות!

קחי דף יפה, ותרשמי עליו את חמש הברכות, שיהיו איתך בכל מקום ובכל זמן.

1. "ברוך אתה ה'... גאל ישראל"
2. "שהחיינו"
3. "ברוך שחלק מחכמתו ליראיו"
4. "ברוך שחלק מכבודו ליראיו"
5. "ברוך אתה ה'... חכם הרזים"

אגרות קודש

ב"ה, י"א ניסן ה'תשכ"ו

ברוקלין, נ.י.

ועדת הגנרטור שי' - ע"י הרה"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ מו"ה מאיר צבי שי'

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו מו' ניסן ות"ח על הבשו"ט אשר בו.

ולקראת חג המצות, זמן חירותנו, הבא עלינו ועל כל ישראל לטובה, הנני בזה להביע ברכתי לחג כשר ושמח ולחירות אמתית, חירות מדאגות בגשם ומדאגות ברוח - מכל דבר המעכב עבודת ה' בשמחה ובטוב לבב.

ולהמשיך מחירות ושמחה זו בימי כל השנה כולה.

ובפרט שעבודת השם, כמצווה עלינו בתורתנו תורת חיים, הרי היא בכל ענייני האדם ובמשך כל היום וכל הלילה, וכמו שנאמר בכל דרכיך דעהו.

המצורף במכ' - מצו"ב.

בברכת הצלחה רבה במפעלם הכי נעלה ובברכת החג לכאו"א ובי"ב שליט"א

מ. שניאורסאהן

צפת תשפ"א

ספר המצוות

מצות לא תעשה מצוה קלה הזהיר מלאכול הערל תרומה והוא הדין לשאר קדשים שערל מוזהר מאכילתם, וזאת האכילה לא התבארה בכתוב אבל היא נלמדת בגזרה שוה. והמקבלים בארו על זה שזה האיסור הוא מדאורייתא. ולשון גמרא יבמות (דף ע') מנין לערל שאינו אוכל תרומה נאמר תושב ושכיר בפסח וכן בתרומה מה תושב ושכיר שנאמר בפסח ערל אסור בו אף תושב ושכיר האמור בתרומה ערל אסור בו והוא הדין לשאר קדשים. הנה כבר התבאר לך שערל אסור בתרומה מן התורה והמשוך אסור מדבריהם, והבן זה, ושם אמרו משוך צריך שימול מדבריהם. (שם פ"ז):

מצות לא תעשה מצוה קלו הזהיר כהן טמא מלאכול בתרומה. והוא אמרו איש איש מזרע אהרן והוא צרוע. ובגמרא מכות (דף י"ד:) אזהרה לתרומה מנין מאיש איש וגו' איזהו דבר שהוא שוה בזרע אהרן הוי אומר זה תרומה, רצה לומר שיאכלוהו הזרע כלו זכרים ונקבות. וכבר נכפלה האזהרה גם כן בזה הענין באמרו יתעלה ושמרו את משמרתי. והעובר לאו זה חייב מיתה בידי שמים. ובסנהדרין (דף פ"ג) מנו מחוייבי מיתה ובכללם מי שאכל בטומאה תרומה טהורה והביאו ראיה מאמרו ושמרו את משמרתי. (אמור אל הכהנים, שם פ"י):

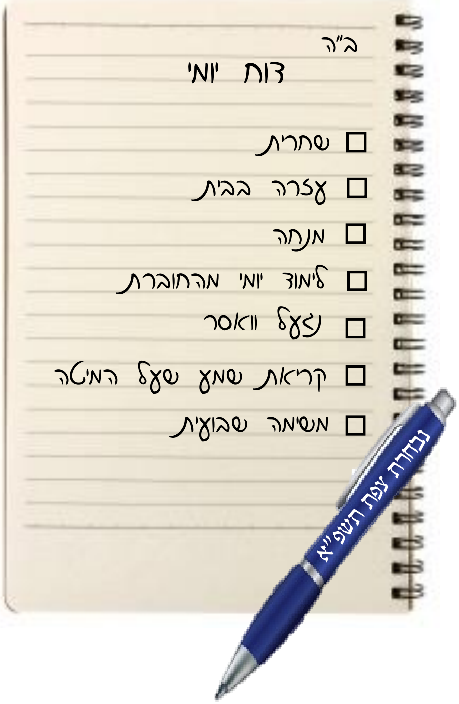

גאולה ומשיח

בגאולה העתידה, כאשר נזכה לראות את פני משיח צדקנו בפעם הראשונה, מסתבר שיצטרכו לברך "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה", במכל שכן וקל וחומר מברכת ש"היינו על ראיית חברו שלא ראינו שלושים יום (רמב"ם הלכות ברכות פ"י ה"ב).

(משיחת ליל שמחת תורה ה'תשמ"ט - לא מוגה)

5 ברכות נצטרך לברך כשנזכה לראות את מלך המשיח. עכשיו הזמן להתכונן לרגע הזה.

הנבחרת!
צפת תשפ"א

סיפור חסידי | .לכל בית יהודי!

ר' ראובן דונין היה ביחידות לאחרי תשרי תשל"ה ואמר לרבי שהוא רוצה לבוא עם כל המשפחה לגור בארה"ב, ליד הרבי.

אמר לו הרבי: כשמשיח יבוא, הרי נלך איתו לארץ הקודש.

אמר ר' ראובן: כשיבוא יכנס אלי הביתה? ענה הרבי: משיח יכנס לכל בית יהודי!

אגרות קודש

ב״ה, ר״ח כסלו ה׳תשכ״ו

ברוקלין, נ.י.

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו...

ובעמדנו בר״ח כסלו, הוא זמן הגשמים בארץ ישראל (דכל העולם כולו שותה לאחר זה תמצית גשמים אלה),

אשר הגשמים וירידתם הם תחלה ראש ומקור לכל הברכות וירידתם והמשכתם למטה, כל הברכות הן בגשמיות והן ברוחניות , ובפרט גשמים אלה, יורה בכסלו , עליהם נאמר : ובני ציון גילו ושמחו בה׳ אלקיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה (לטובה) גו׳,

יהי רצון שיומשך כהנ״ל לכאו״א ובאופן דמוסיף והולך,

כהוראת חתום חדש כסלו, ימי חנוכה, אשר

המנהג פשוט דכל אחד מדליק ומאיר ומפרסם ניסא ומוסיף והולך כו׳.

בכבוד ובברכה

מ. שניאורסאהן

יום שני כט חשון

הנבחרות! צפת תשפ"א

ספר המצוות

מצות לא תעשה מצוה קלז שהזהיר החללה מאכול את הקדש שהיה מותר לה לאכול תרומה וחזה ושוק. והוא אמרו יתעלה ובת כהן כי תהיה לאיש זר היא וגו'. ובגמרא יבמות (דף ס"ח) אמרו לאיש זר כיון שנבעלה לפסול לה פסלה ואמרו היא בתרומת הקדשים במורם מן הקדשים לא תאכל רוצה לומר חזה ושוק, ושם נאמר לכתוב קרא היא בקדשים לא תאכל מאי תרומת הקדשים שמע מיניה תרתי, כלומר כיון שנבעלה לפסול לה נפסלה בתרומה ושהיא כשתהא נשואה לזר ומת חוזרת לתרומה ואינה חוזרת לחזה ושוק ויהיה זה הלאו שהוא לא תאכל כולל שני ענינים אחד מהם אזהרה לחללה מאכילת קדשים, והשני אזהרה לכהנת שנשאת לזר מאכילת חזה ושוק ואע"פ שמת בעלה או גרשה. ואולם איסור אכילתה בתרומה והיא תחת הזר אינו מזה הכתוב, ואמנם הביאו ראיה עליו מאמרו וכל זר לא יאכל קדש, ואמרו מי שהיא תחת הזר הוי אומר היא כזר. וכשעברה לאו זה גם כן היא לוקה. (שם, הלכות תרומות פ"ו):

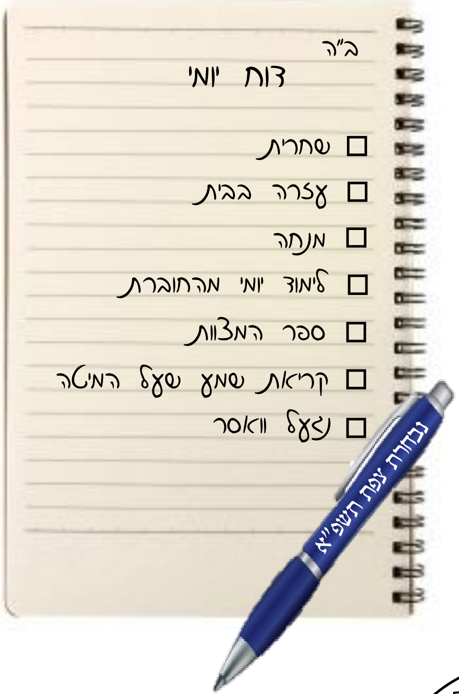

גאולה ומשיח

בימות המשיח תהיה הלכה כבית שמאי - כיון שישתנה שיקול הדעת בטבע השכל דובני ישראל בהתאם לשינוי מצב העולם בימות המשיח הדעת בית שמאי. וענין זה יהיה ע"י התגלות דרגא נעלית יותר בתורה ("מחדדי טפי") אצל כל בני ישראל - תורה חדשה מאתי תצא, טעמי יסודות התורה, שלהיותם למעלה משייכות לבירור העולם, נשללת על ידם אפילו האפשרות (לעשיית) ענינים בלתי רצויים.

(קונטרס בעניין "תורה חדשה מאתי תצא"- ה'תנש"א)

בגאולה, אצל כל בני ישראל תתגלה דרגא נעלית יותר בתורה, תורה חדשה. דרגא שלא שייכת לעולם, דרגא שמעל לעולם. וממילא לא תהיה אפשרות של ענינים לא טובים.

צפת תשפ"א

סיפור חסידי | "דער רבי איז געזונט"...

בשמחת תורה תשל"ח הלכו כולם לערוך את ההקפות בביהכנ"ס הגדול. ההקפות נערכו בשמחה גדולה ועצומה כבקשתו של הרבי, מאוד עד שגם למעלה נשמעו השירים והריקודים. בעת הריקודים ניגנו במשך שעה ארוכה, את הניגון 'זאל שוין זיין די גאולה', אך הפעם החליפו את מילותיו ב"דער רבי זאל געזונט זיין„ ומאוחר יותר – "דער רבי וועט געזונט זיין" ומאוחר יותר "דער רבי איז געזונט", כאשר כל מי שנכח בביהכנ"ס לא ישכח כל ימי חייו את סערת הריקוד הזה, שמצד אחד נרקד בשמחה רבה ומצד שני עם דמעות בעיני כל אחד. אחד הרופאים התבטא אח"כ שאילו ידע הקהל כמה נחת רוח גורם ניגון זה לרבי שליט"א – היו מנגנים אותו כל הזמן ללא הרף! מספרים, שבאותה שעה כאשר שמע הרבי שליט"א ששרים "דער רבי איז געזונט" – ירד הרבי שליט"א ממיטתו ועמד על רגליו הק' (בכדי שהריל"ג יוכל למסור לקהל – כך אמר – שהוא "מרגיש טוב באופן גלוי"). ואף התבטא באוזני הרופא כשחיוך רחב נסוך על פניו הק': דאס איז חסידים"...(אלו הם חסידים..) וכאשר שאלוהו אם השירים והניגונים למטה לא מפריעים וטורדים את המנוחה המוחלטת שהוא זקוק לה – ענה: "סאיז א געשמאקע מוזיק!" (זוהי מוזיקה נעימה)...

אגרות קודש

ב"ה, כ"ב תמוז תשכ"ו

ברוקלין, נ.י.

שלום וברכה!

במענה על ההודעה על דבר יום ההולדת שלך,

ויהי רצון שתהיי' שנת הצלחה אצלך בהנהגה טובה כראוי לבן ישראל שכל אחד מהם נקרא בן אברהם יצחק ויעקב, ז.א. לימוד בהתמדה ושקידה ושמיעה לקול הורים ומורים והנהגה טובה בכלל ועד שתהיי' דוגמא חיי לחבריך שי', ואין לך דבר העומד בפני הרצון.

בברכת הצלחה בכל האמור,

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א

ספר המצוות

מצות עשה מצוה קכז היא שצונו להוציא מעשר מצמח הארץ, והוא אמרו יתברך וכל מעשר הארץ לה'. וכבר באר הכתוב שהמעשר הזה ללוים. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת מעשרות, והוא הנקרא מעשר ראשון ואינה חובה מן התורה אלא בארץ. (אם בחקותי, הלכות מעשר פ"א):

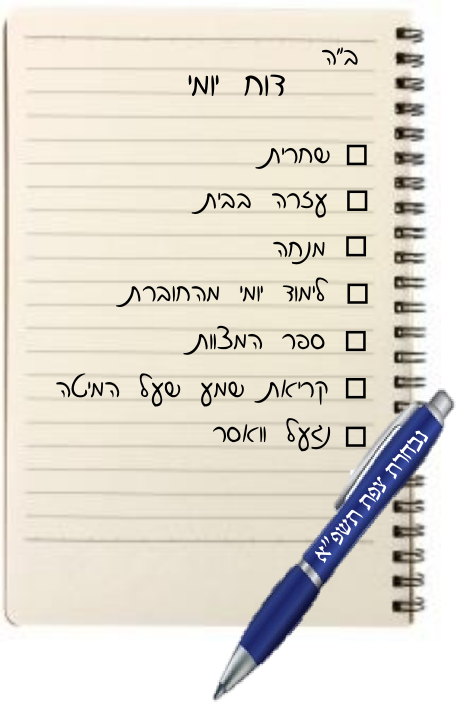

גאולה ומשיח

ביטול הגלות הוא ע"י ביטול סיבת הגלות (שבא ע"י ההיפך דאהבת ישראל), והרי בעמדנו לאחרי סיום מעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות.. בודאי שכבר נתתקנה סיבת הגלות, ולכן, ההדגשה דאהבת ישראל היא - בתור טעימה ועד להתחלה דהגאולה האמיתית והשלימה הקשורה עם נקודת האחדות שלמעלה מהתחלקות.

(משיחת פרשת מטו"מ ה'תנש"א)

אהבת ישראל בזמן הזה, היא לא רק כדי לבטל את סיבת הגלות - שנאת חינם, אלא גם ובעיקר כדי להתחיל לחיות ולחוות גאולה. לטעום מהאהבת ישראל המושלמת שתהיה בגאולה

סיפור חסידי | כשהרבי אומר לא כדאי

לרב ישראל דרן, מנהל בית-חב"ד באמהורסט שבמסצ'וסטס, יש ידיד, עורך-דין יהודי נודע ושמו שלמה קליינמן. האיש נמנה עם צוות יועציו הקרובים של נשיא ארה"ב ניקסון, וגם ניהל עסקים בין-לאומיים. יום אחד הוצעה לו עיסקה גדולה ביותר במדינה שמחוץ לארה"ב, בהשקעה של 15 מיליון דולר. העיסקה עמדה לשאת רווחים גדולים ונראתה בטוחה מאוד, עד שהבנקים התחרו על מתן האשראי. אולם האיש, שהספיק בינתיים לשמוע רבות על הרבי, החליט לפני החתימה הסופית על החוזה, לבקש את ברכתו להצלחת העיסקה. כעבור זמן נתקבל מכתב תשובה. על-פני שני עמודים הרחיב הרבי בדבר חשיבותן של המצוות והשפע שבכוחן להעניק למקיימיהן. רק בשורה התחתונה באה תשובה לשאלה: "נ.ב. בקשר לעניין העסק - אינו כדאי". תשובת הרבי הדהימה ברגע הראשון אפילו את הרב דרן. אולם עורך-הדין לא העז עוד לבצע את העיסקה וביטלה ברגע האחרון. המדינה שבה הייתה אמורה להתבצע העיסקה הגדולה היא ניקרגואה. זמן קצר לאחר מכן התחוללה שם הפיכה, ואין צורך להסביר מה היה עולה בגורל כספו של עורך- הדין לו היה הכסף מושקע שם...

אגרות קודש

ב״ה, י״ד מנ״א תשכ״ו
ברוקלין.
שלום וברכה!
מאשר הנני קבלת מכתבו, בבשורה הטובה בהנוגע לבתו תחי׳.
ויהי רצון שתכה״י יבשר אך טוב בטוב הנראה והנגלה.
התקוה אשר משפיע בכל מקום שידו מגעת על קביעות עתים בלימוד פנימיות התורה, שבדורנו נתגלתה בתורת החסידות, נוסף על הלימוד בנגלה דתורה, ובפרט ע״פ דברי מורנו הבעש״ט , באגה״ק שלו, אודות הפצת המעינות חוצה.
בברכה,
בשם כ״ק אדמו״ר שליט״א
מזכיר

צפת תשפ"א

ספר המצוות

מצות עשה מצוה קכז היא שצונו להוציא מעשר מצמח הארץ, והוא אמרו יתברך וכל מעשר הארץ לה'. וכבר באר הכתוב שהמעשר הזה ללוים. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת מעשרות, והוא הנקרא מעשר ראשון ואינה חובה מן התורה אלא בארץ. (אם בחקותי, הלכות מעשר פ"א):

גאולה ומשיח

ודוד מלבא משיחא יבוא ויגאלנו וכל אחד מאתנו אומר למשיח צדקנו "שלום עליכם" עליכם לשון רבים - כולל כל נשמות דכל בני ישראל שבדור הגאולה, והוא (משיח) משיב לכל אחד בנפרד "עליכם שלום" ("עליכם" לשון רבים כולל מעשינו ועבודתינו דכל יהודי), ו"עליכם שלום" לכלל בני ישראל יחדיו.

(משיחת פרשת במדבר ה'תנש"א)

בואי נחשוב שניה על המעמד הזה... כל אחד ואחת יעברו לפני הרבי מלך המשיח ויגידו "שלום עליכם"... אני באמת מוכנה למעמד הזה?! אני באמת מסוגלת לעבור איך שאני מול הרבי?!